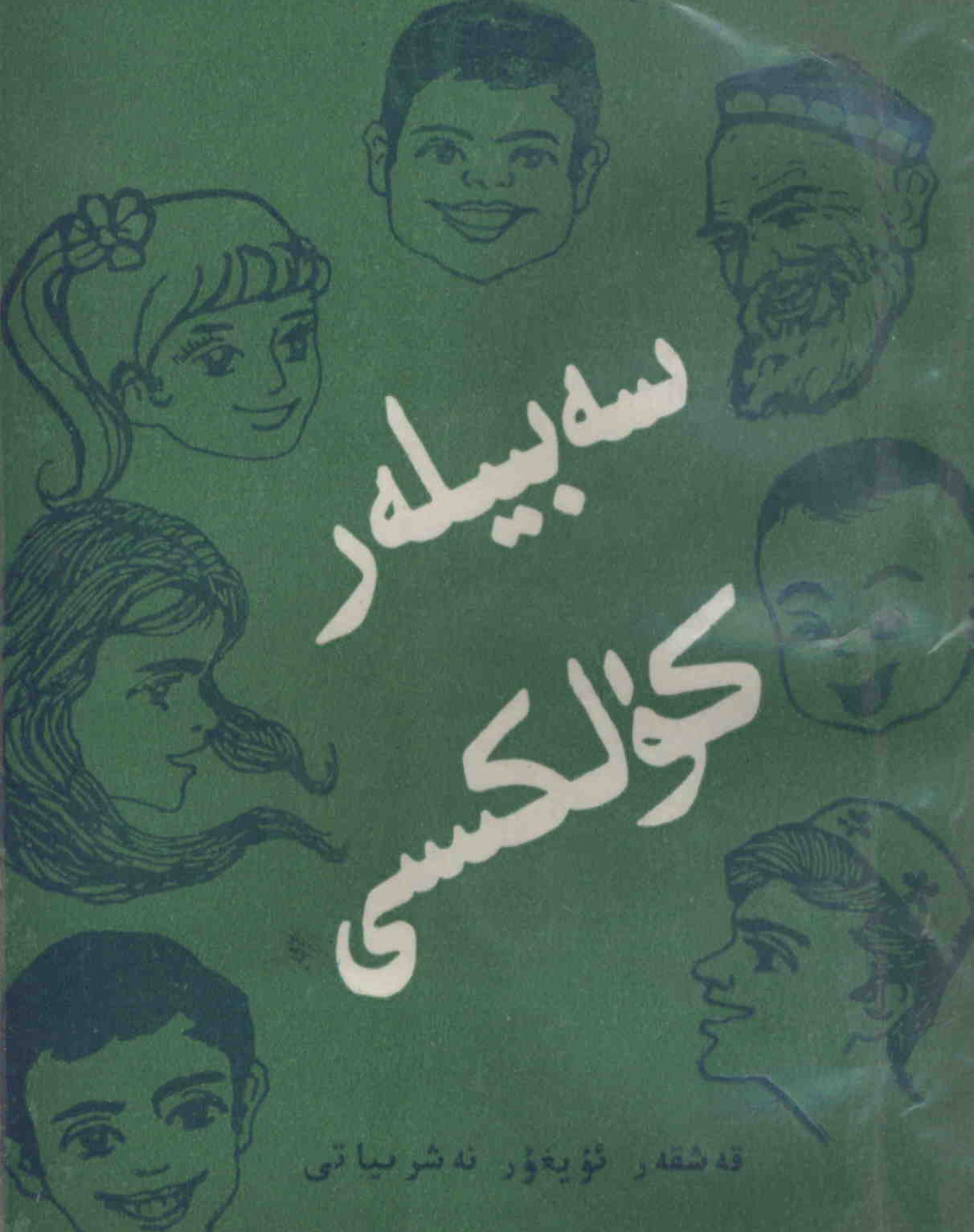

سەبيلەر كۈلكسى

قەشقەر ئۇيغۇر نەشرىياتى

ھەۋەسكار ئىنىم بەختىيارغا
تەقدىم.
بىرلىكتە كۈلەيلى.
ئا. روزى

سەبىيلەر كۈلكىسى

(بالىلار يۇمۇرلىرى)

نەشرگە تەييارلىغۇچى: ئابلىكىم روزى

قەشقەر ئۇيغۇر نەشرىياتى

مەسئۇل مۇھەررىرى: تۇرغۇن ئوبۇلقاسىم

مۇقاۋىنى لايىھەلىگۈچى: ئەلشات تۇرسۇن

مۇھەررىردىن

بالىلار يۇمۇرلىرى قۇرۇلمىسى ئىخچام، تىلى چۇچۇك - ئاممىباب، مەزمۇنى جانلىق، قاراتمىلىقى دەل، ھېسسىياتى ساغلام بولۇش-تەك ئالاھىدىلىكلىرى بىلەن كىشىلەرنى جەلپ قىلىدۇ. ئەمەلىيەتتە جانلىقى كۈچلۈك، ھەجۋىيلىكى يۇقىرى، بەلگىلىك بەدىئىي سەۋىيىگە تويۇنغان يۇمۇرلارنى ئوقۇغىنىمىز-دا ياكى باشقىلارنىڭ ئاغزىدىن ئاڭلىغىنىمىز-دا ئىنتايىن قىزىقىش ئىلكىدە ئىختىيارسىز كۈلۈپ تاشلايمىز، ھاياجانلىنىمىز. مانا مۇشۇنداق كۈلكە - ھاياجان ئىچىدە ياخشى ئادەم، ياخشى ئىش - ھەرىكەتلەر مەدھىيە-لەنسە، يامان ئادەم- قىلمىشلار ئاچچىق مەسخىرە ئاستىغا ئېلىنىدۇ، تەنقىد قىلىنىدۇ، قامچىلىنىدۇ.

بالىلار شائىرى ئابلىكىم روزى نەشرگە

تەييارلىغان بۇ كىتابچىغا كىرگۈزۈلگەن يۇمۇر-
لار ئۆسمۈر دوستلارنى ئىنتايىن قىزىقتۇرىدۇ،
پىكىر قىلىشقا ئىلھاملاندۇرىدۇ، ئۇلارغا
ئېستېتىك زوق بەخش ئېتىدۇ، ئۇلارنى ئەقىل-
پاراسەتلىكە، ئىلىم - پەن بىلىملىرىگە، مول
تۇرمۇش ساۋاتلىرىغا ھەمدە قىممەتلىك تەر-
بىيىگە ئىگە قىلىپ، نېمىنىڭ گۈزەللىك،
نېمىنىڭ خۇنۇكلۇك ئىكەنلىكىنى پەرق ئېتەلەي-
دىغان، سەممىي، كەمتەر، ئادىل، ئوچۇق-يورۇق
كىشىلەردىن بولۇپ چىقىشقا يېتەكلەيدۇ.

يۇمۇر دېڭىزى ناھايىتى كەڭ ۋە تېرەن.
بۇ كىتابچىدىكى يۇمۇرلارنى كۆڭۈل قويۇپ
تاللىغان بولساقمۇ، لېكىن تامامەن سەرخىل،
ئەتراپلىق بولدى دېيەلمەيمىز، سەۋەنلىك-
لەردىن خالى بولالمىغان بولۇشىمىزمۇ مۇم-
كىن. شۇڭا سۆيۈملۈك ئۆسمۈر دوستلارنىڭ،
يۇمۇر يازغۇچىلارنىڭ ھەمدە ئوقۇتقۇچى -
ئوستازلارنىڭ تەكلىپىنى قارشى ئالىمىز.

شه بنه م دیگه ن نیمه؟

ــ سه ن ئیتیپ باقه، شه بنه م دیگه ن نیمه؟

ــ یه ر شاری ئۈز ئوقی ئه تراپیدا ئایلینیپ هارغاندا ته رله شکه باشلایدۇ، ئۇنی کیشیله ر شه بنه م دییشیدۇ.

چاچ چۈشۈرگه ن چاغدا

دادیسی ئوغلینینگ چیچینی گال ئۇستیرا بیله ن چۈشۈرۈشکه باشلیدی. بالینینگ بیشی ئاغریپ که تتی. لیکین بالا «باشقلار مینی یىغلاڭغۇ ئیکه ن» دیمیسۇن ده پ ئویلاپ، چیشینی چیشیغا چیشله پ چیداپ ئولتۇردی.

شۇ په یتته تۇیۇقسیز سیرتتا موزای

مۆرىگىلى تۇردى. بالىنىڭ تاقىتى -
تاق بولدى - دە:
— ۋايجان دادا، سىرتتا مۆرەۋاتقان
موزاينىڭمۇ چېچىنى بىركىم چۇشۇرۇۋا-
تامدىغاندۇ - ھە؟! — دېدى كۆزلىرى-
دىن تارام - تارام ياش تۆككەن
ھالدا.

مىجەز

— سىلەر ئاكا - سىڭىل تۇرۇپ، نېمىش-
قا كۈندە دېگۇدەك جېدەل چىقىرىس-
لەر؟ — دېدى دادا تاكاللىشىۋاتقان
ئوغلى بىلەن قىزىغا.
— مەنمۇ تازا بىلەلمىدىم، — دېدى
ئوغلى جاۋابەن، — مېنىڭ مىجەزىم
سىزگە، سىڭلىمنىڭ مىجەزى ئانامغا تارت-
قان بولسا كېرەك!

100 نومۇر

بالىسى: ئانا، ئانا! مەن بۈگۈن 100 نو-
مۇر ئالدىم.
ئانىسى: يارايسەن بالام، قايسى پەندىن
100 نومۇر ئالدىڭ، دېگىنە قېنى؟
بالىسى: تارىخ دەرسىدە 30، ماتېماتىكا
دەرسىدە 20، ساغلاملىق تەربىيىسىدە 50.

ئەقىللىق بالا

بالىسىنىڭ ئىمتىھاندىكى ئومۇمىي نومۇرى
70 بوپتىكەن، دادىسى ئاچچىقىدا پايلىماي،
ئۇنى يەتتە تەستەك ئۇرۇپ، ئاندىن كېيىن
سوراپتۇ:
— بۇنىڭدىن كېيىن يەنە 70 نومۇر ئالام-
سەن، قاپاقباش؟!

— ياق، ئەمدى يەتتە نومۇر ئالمەن.
— بۇ نېمە دېگىنىڭ، دوّت؟
— 70 نومۇر ئېلىپ، يەتتە تەستەك يېگەن-
دىن، ئازراق نومۇر ئېلىپ، تەستەك يېمىگىنىم
ياخشى ئەمەسمۇ، بۇنى چۈشەنمەيدىغانلىغ-
مەن دوّت ئەمەس، قاپاقباشمۇ ئەمەس-
تە! — دەپتۇ بالىسى.

ھايۋانات پادىشاھى

ئوقۇتقۇچى: ساۋاقداشلار، كىم ھايۋانات
پادىشاھى؟
ئوقۇغۇچى: ھايۋانات باغچىسىنىڭ
باشلىقى.

بىرلىك سان ۋە كۆپلۈك سان

ئوقۇتقۇچى: ناسىر! سىز بىرلىك سان ۋە

كۆپلۈك سانىنىڭ ئېمىلىكىنى چۈشەندىڭىزمۇ؟

ناسىر: چۈشەندىم.

ئوقۇتقۇچى: ئۇنداقتا سىز دەپ بېقىڭە، ئىشتان بىرلىكمۇ ـ كۆپلۈكمۇ؟

ناسىر: يۇقىرى تەرىپى بىرلىك، تۆۋەن تەرىپى كۆپلۈك.

باش تارتىپ بولمايدىغان مەسئۇلىيەت

بىرىنچى يىللىق سىنىپتا ئوقۇيدىغان قىز-چاق قاتناش ساقچىسىنىڭ باش ـ ئايىغىغا ئېھتىياتچانلىق بىلەن قاراپ سوراپتۇ:

ـ سىز ساقچىمۇ؟

ـ ھەئە.

ـ ئانام قانداق ۋاقىت بولۇشىدىن قەتئىي-نەزەر، ياردەمگە ۋەھتاج بولغاندا ساقچىنى چاقىرىش كېرەك، دەيدۇ. سىزنىڭچە توغرىمۇ؟

— توغرا.

— ئۇنداقتا ياخشى، مېنىڭ ئايغىمىنىڭ شويىنىسىنى چېگىپ قويسىڭىز!

ئارتۇقچە ئاگاھلاندۇرۇش

ئانىسى: بۇنىڭدىن كېيىن ئادەم چۈشەنمەيدىغان سۆزلەرنى قىلىشىڭغا رۇخسەت يوق، ئاڭلىدىڭمۇ؟

ئوغلى: ئانا، بۇ ئەلىشىر ناۋائىينىڭ سۆزى.

ئانىسى: ۋاي – ۋۇي، بۇنىڭدىن كېيىن ناۋاي – پاۋائىينىڭ بالىلىرى بىلەن ئوينىشىڭغا تېخىمۇ رۇخسەت يوق!

توغرا ھۆكۈم

ئانىسى بىلەن چوڭ قىزى ئاشخانىدا چىنە – قاچا يۇيۇۋاتاتتى، كىچىك قىزى بىلەن

دادىسى مېھمانخانىدا تېلېۋىزور كۆرۈۋاتاتتى، تۇساتتىنلا ئاشخانىدىن چىنىنىڭ چېقىلغان ئاۋازى ئاڭلاندى.

كىچىك قىزى: چوقۇم ئانام چاقتى.

دادىسى: سەن قانداق بىلىسەن؟

كىچىك قىزى: بۇنى بىلىش بەك ئاسان، چۈنكى ئانامنىڭ ھەدەمنى ئەيىبلىگەن ئاۋازى ئاڭلانمىدى.

مەن نېمىگە ئايلىنىپ قالىمەن

مېھمان: شاكىچىك، نېمىشقا يىغلايسەن؟

شاكىچىك: دادام ئانامنى «كالا» دەپ تىللىسا، ئانام دادامنى «ئېشەك» دەپ تىللىدى.

مېھمان: ئۇنداقتا سەن نېمىشقا يىغلايسەن؟

شاكىچىك: ئەگەر راستتىنلا شۇنداق بولسا مەن نېمىگە ئايلىنىپ قالىمەن؟

ئىككىنچى بولدۇم

— ئوغلۇم، بۈگۈنكى يۈگۈرۈش مۇسابىقىسىدا قانداق نەتىجىگە ئېرىشتىڭ؟

— ئىككىنچى بولدۇم.

— قانچە بالىنىڭ ئىچىدە ئىككىنچى بولدۇڭ؟

— ئىككىيلەن يۈگۈرۈپ بولمادۇق!

مەنداش سۆز

مۇئەللىم: مەنداش سۆز دېگەن نېمە؟

ئوقۇغۇچى: مەنداش سۆز دېگىنىمىز — بىر سۆزنى يازالماي قالغان چېغىمىزدا شۇ سۆزنىڭ ئورنىدا ئىشلىتىدىغان يەنە بىر سۆز.

تېز لىك

ئۈچ بالا ئۆز دادىسىنى ماختىشىۋاتاتتى.

ئا: مېنىڭ دادام شۇنداق تېز، بۇ گۈرە يدۇكى، ئۇ يا چاقتىن ئوقنى ئۈزۈپ، ئۇ ق نىشانغا تېگىشتىن بۇرۇن نىشانغا يېتىپ بارالايدۇ.

ب: بۇ قانچىلىك ئىش ئىدى. دادام 500 مېتر يىراقلىقتىكى بۇغىغا ئوق ئۈزۈپ، بۇغا بەرگە يىقىلغۇچە بېرىپ ئۇنى تۇتۇۋالالايدۇ.

س: تولىمۇ ئاستا ئىكەن! دادام ھۆكۈمەت ئورگىنىدا خىزمەت قىلىدۇ، ئۇلارنىڭ خىزمەتتىن چۈشۈش ۋاقتى سائەت بەش يېرىم. لېكىن، دادام ھەر كۈنى سائەت ئۈچ يېرىمدا ئۆيگە كېلىپ بولىدۇ.

«قۇرۇق گەپنى ئاز قىل»

بىر قىزچاق ئانىسىدىن سورىدى:

— ئانا، ئېيتىڭا، نېمە ئۈچۈن مەندە ئىككى كۆز، ئىككى قۇلاق، ئىككى پۇت، ئىككى قول بار؟ بىراق ئاغزىم ئارانلا بىر؟

— بۇ سېنىڭ كۆپ كۆرۈپ، كۆپ ئاڭلاپ، كۆپ مېڭىپ، كۆپ ئىشلىشىڭ ۋە قۇرۇق گەپنى ئاز قىلىشىڭ ئۈچۈن!

«ئورۇندۇق مېڭىۋاتىدۇ»

ئوقۇتقۇچى: مۇرات، دەرسنى نېمىشقا جايىڭىزدا ئولتۇرۇپ ئاڭلىمايسىز؟

ئوقۇغۇچى: كەچۈرۈڭ مۇئەللىم، مەن جايىمدا ئولتۇرۇپ ئاڭلاۋاتىمەن، بىراق ئاستىمدىكى ئورۇندۇق مېڭىپ كېتىۋاتىدۇ.

ئوقۇتقۇچى: بۇ نېمە دېگىنىڭىز، ئورۇندۇقمۇ ماڭامدىكەن؟

ئوقۇغۇچى: ئۆتكەندە سىز «پۇتى بار نەرسىنىڭ ھەممىسى ماڭىدۇ» دېگەن ئىدىڭىزغۇ.

چۈشەنچە بېرىش

— ئانا، ئېيتىپ بېرىڭا، ھىندىلار نېمىشقا لېۋىگە قىزىل سۈرتىدۇ؟

— بىلەمسەن ئوغلۇم، ئۇلار ئادەتتە ئۇ-رۇشقا تەييارلىق قىلىۋاتقاندا شۇنداق قى-لىدۇ.

ئانچە ۋاقىت ئۆتمەيلا ئوغلى دادىسىنىڭ ئالدىغا يۈگۈرۈپ كىردى:

— دادا ھېيىزى بولۇڭ، ئانام ئېرىنقى ئۆيدە ئۇرۇشقا تەييارلىق كۆرۈۋاتىدۇ.

كىچىكلەپ كېتىش

ئانىسى: چاپىنىمنى بىر قېتىم يۇيۇپ قوي-سام، شۇنچە كىچىكلەپ كېتىپتۇ، ئەمدى ئۇنى قانداقمۇ كىيەرمەن!

بالىسى: ئانا، ئۇنداقتا بۇنىڭدىن كېيىن مەنمۇ داستا يۇيۇنمايمەن.

ئانىسى: نېمىشقا؟

بالىسى: سىزنىڭ بايىقى سۆزىڭىز بويىچە بولغىنىدا، داستا يۇيۇنۇۋەرسەم بويۇم كىچىكلەپ كېتىپ، پاتچوڭشيالماي قالغۇدەكمەن.

ئالماشتۇرۇش

ئاپتوبۇس يول ئۈستىدىكى كىچىك بازارغا كەلگەندە توختىدى. قاسىم ئەپەندى ئاپتوبۇستىن چۈشۈپ تۇخۇم ئالماقچى بولدى، ئەمما سىرتتا يامغۇر يېغىۋاتاتتى. ئۇ، بىر كىچىك بالىنى كۆرۈپ:

— ھەي بالا، مەن ساڭا ئالتە موچەن بېرەي. سەن ئىككى دانە پىشۇرۇلغان تۇخۇم ئېلىپ، بىرنى ئۆزۈڭ يەپ، بىرنى ماڭا ئەكېلىپ بەرگىن، — دېدى. بىردەمدىن كېيىن

بالا ناھايىتى خۇشال ھالـدا قايتىپ كەلدى ۋە تۇخۇم يېگەچ تولۇلىدى:

— ئەپەندى، تۇخۇم ساتـقۇچـىدا پەقەت بىرلا تۇخۇم قالغان ئىكەن، مەن شۇ بىرنىلا ئالدىم. بۇ ئۈچ موچـەن پۇلـنى سىزگە قايـتۇرۇپ بەرسەم ئىككىمىز زىيان تارتمىغۇدەكـمىز.

قورقۇش

ئوغلى: دادا، شىردىن قورقامسىز؟

دادىسى: زادى قورقمايمەن.

ئوغلى: يولۋاستىنچۇ؟

دادىسى: قورقمايمەن.

ئوغلى: ئۇنداقتا سىز ئانامدىنلا قورقىدىـكەنسىز - دە؟!

بىز قانداق تونۇشقان

بەش ياشلىق قىزى ئانىسىدىن سورىدى:

— سىز قەيەردە تۇغۇلغان؟

— قەشقەردە تۇغۇلغان، — جاۋاب بەردى ئانىسى.

— دادامچۇ؟

— ئۈرۈمچىدە تۇغۇلغان.

— مەنچۇ؟

— ئاقسۇدا تۇغۇلغان.

— ئۇنداقتا بىز ئۈچىمىز قانداق تونۇشقان؟

— سورىدى قىز ھەيران بولۇپ.

تىياتىردىن چىقىپ كېتىش

ئىككى بالا ئۆز ئارا پاراڭلىشىپ قالدى. ئۇلاردىن بىرى:

— مەن تۇنۇگۇن تىياتىر كۆرگىلى بارغان ئىدىم، بىرىنچى پەردە تۇگىشى بىلەنلا چىقىپ كەتتىم.

— نېمە ئۇچۇن چىقىپ كەتتىڭ؟

— تىياتىرنىڭ چۈشەندۈرۈشىدە: «ئىككىنچى پەردە بىر يىلدىن كېيىن» دەپ يېزىلغان ئىكەن.

يول سوراش

بىر بالا ساقچىدىن سوراپتۇ:

— مۇشۇ يولنى بويلاپ ماڭسام ئۆيۈمگە بارغىلى بولامدۇ؟

ساقچى: سىنىڭ ئۆيۈڭ قەيەردە؟

بالا: ئەگەر مەن ئۆيۈمنىڭ نەدىلىكىنى بىلگەن بولسام، سىزدىن سوراپ نېمە قىلىمەن!

ئاتا بىلەن بالا

دادىسى: بالام، شاكىلاتتىن ياسالغان ئاپ-
توموبىل بولسا، ئالدى بىلەن قەيېرىنى يەي-
سەن؟
بالىسى: ئەلۋەتتە چاقىنى ئالـدى بىلەن
يەيمەن-دە!

ئىسپات

مۇئەللىم ئوقۇغۇچىدىن سورىدى:
— نەبىجان، قېنى دەپ باقە، ئەگەر ئىش-
تىنىڭنىڭ سول يانچۇقىدا 20 يۈەن پۇل،
ئوڭ يانچۇقىدا 30 يۈەن پۇل بولسا، نەتى-
جىسى قانداق بولىدۇ؟
— نەتىجىسى نېمە بولماقچىتى، مېنىڭ كى-
گىنىم باشقا بىرەيلەننىڭ ئىشتىنى بول-

دۇ - دە! — دەپ جاۋاب بەردى نەبىجان،

رۇخسەت سوراش

مەخمۇت مۇئەللىمگە تېلېفون بەردى:
— ۋەي، سىز كامىل مۇئەللىممۇ؟ مەن سىزدىن رۇخسەت سورىماقچى. بالىمىز مەخمۇت ئاغرىپ قالدى، بۈگۈن مەكتەپكە بارالمايدۇ.
— ئۇنداقتا ئۇ ئۆيدە ئوبدان دەم ئالسۇن!
ۋەي، سىز ئۇنىڭ نېمىسى بولىسىز؟
— مەنما؟... مەن مېنىڭ دادام!

ياخشى ئىش قىلىش

مۇئەللىم: بۈگۈن قايسىڭلار ياخشى ئىش قىلدىڭلار؟
ئوقۇغۇچى: مەن ياخشى ئىش قىلدىم.

قانداق ئىش قىلدىڭىز؟

ئوقۇغۇچى: بىر ئاق چاچلىق موماينى يول‐
نىڭ بۇ تەرىپىدىن ئۇ تەرىپىگە ئۆتكۈزۈپ
قويدۇم.

مۇئەللىم: ناھايىتى ياخشى قىپسىز. ئەم‐
دى ساۋاقداشلىرىڭىزغا ئاشۇ موماينى ئۆت‐
كۈزۈپ قويۇش داۋامىدا دۇچ كەل‐
گەن قىيىنچىلىقلار بولسا سۆزلەپ بېرىڭ.

ئوقۇغۇچى: جىق قىيىنچىلىققا دۇچ كەل‐
دىم. ئۇ موماي: «يولنىڭ ئۇ تەرىپىگە ئۆت‐
مەيمەن» دەپ تۇرۇۋالسىمۇ، مەن قولىدىن
تارتىپ ئۆتكۈزۈپ قويدۇم. ئۆتكۈزۈپ بولغاندىن
كېيىن: «ئەمدى نەگە بارىسىز» دېسەم، ئۇ:
«يولنىڭ ئۇ تەرىپىگە ئۆتىمەن، چۈنكى مې‐
نىڭ ئۆيۈم بۇ تەرەپتە ئەمەس» دېدى.
شۇنىڭ بىلەن ئۇنى يەنە يولنىڭ ئۇ تەرىپى‐
گە ئۆتكۈزۈپ قويدۇم.

يالغان گەپ قىلماسلىق

دادىسى: بالام، كىچىك بالىلار يالغان گەپ قىلماسلىقى كېرەك. مەن سەندەك ۋاقتىمدا يالغان گەپ قىلغان ئەمەس.

بالىسى: ئۇنداقتا سەن قانچە ياشقا كىرگەندە يالغان گەپ قىلىشقا باشلىغان؟

راستچىللىق

ئوقۇتقۇچى تەتىلدىن كېيىن ئوقۇغۇچىلارغا بىر پارچىدىن ساياھەت خاتىرىسى يېزىپ كېلىشنى بۇيرۇپتۇ. ئوقۇغۇچىلار ئىچىدىن خەۋەرنىڭ راستلىقىغا بەكمۇ سادىق بىر ئوقۇغۇچى ماقالە قەغىزىگە مۇنداق دەپ يېزىپ قويۇپتۇ: «دادام ماڭا ساياھەت قىلىش ئۈچۈن پۇل بەرمىگەن ئىدى. شۇڭا مەن

...ا ياھەت قىلالمىدىم.»

بالا رەسسام

پېشقەدەم رەسسام: شاكىچىك، تۇنجى مۇ-
كاپاتقا ئېرىشكەن بۇ رەسىمىڭنى قانچە ياش
ۋاقتىڭدا سىزغان ئىدىڭ؟

بالا رەسسام: 74 ياش ۋاقتىمدا.

پېشقەدەم رەسسام: نېمە؟ 74 ياش!

بالا رەسسام: توغرا، مېنىڭ سەككىز ياش
ۋاقتىم بىلەن دادامنىڭ 66 ياش ۋاقتىنى
قوشقاندا شۇنداق بولىدۇ - دە.

چۈش ۋە كۆزەينەك

دادىسى: بالام، كۆزەيىنىكىمنى تېز ئەكە-
لىپ بەرگىن.

بالىسى: بۇ يېرىم كېچىدە كۆزەينەكنى

نېمه قىلىسىز؟

دادىسى: مەن بەك پەيزى بىر چۈش كۆر-گەن ئىدىم. بىراق بەزى جايلىرى كۆزۈمگە سەل تۇتۇقــتەك كۆرۈنۈۋاتــىدۇ. كۆزەيــنەك تاقاپ چۈشۈمنى قايــتا ئوبدانراق بىر كۆ-رۈۋالاي.

قەنت

مۇئەللىم: ھەممەيلەن بىردىن جۈملە تۈ-زۈڭلار، جۈملىنىڭ ئىچىدە چوقۇم «قەنت» دېگەن سۆز بولسۇن.

ئوقۇغۇچى: دادام چاي ئىچىۋاتىدۇ.

مۇئەللىم: بۇ جۈملىدە «قەنت» دېگەن سۆز يوقتۇ؟

ئوقۇغۇچى: چاينىڭ ئىچىدە قەنت بار.

«ئاپتوبۇستا ھەممەدىن زىچ»

ئاپتوبۇس قىستا - قىستاڭ بولغاچقا، مۇ-
رات دەرسكە كېچىكىپ قالدى. بۇ چاغدا ئو-
قۇتقۇچى جۇغراپىيە دەرسى ئۆتۈۋاتاتتى.
مۇرات ئورۇندۇقتا ئەمدىلا ئولتۇرۇشىغا،
ئوقۇتقۇچى ئۇنىڭدىن:
سەن جاۋاب بېرىپ باقە، مۇرات، دۆلە-
تىمىزنىڭ قەيېرىدە نوپۇس ئەڭ زىچ؟ - دەپ
سورىدى.
مۇرات تەمتىرىمەيلا:
- ئاپتوبۇستا ھەممىدىن زىچ، - دەپ
جاۋاب بەردى.

ۋىتامىن ئىزدەش

تۆت ياشلىق ئېلى بىر شوخلىنى تېشىپ

تۆشۈك ئاچقاندىن كېيىن، قوشۇقنى تىقىپ بىر هازاغىچە كولاپ ئاۋارە بولدى. ئۇنىڭدىن كېيىن بىردىنلا يىغلاپ كەتتى.

— بالام، نېمە بولدى؟ نېمىگە يىغلايسەن؟ — دەپ سورىدى ئانىسى.

— ھەممىڭلار شوخلىدا ۋىتامىن كۆپ دەيسىلەر، بىراق مەن بىرسىنىمۇ تاپالمىدىمغۇ؟!

رويال چېلىش

ئانا قىزىغا بىر رويال ئېلىپ بەردى. ئاندىن قىزىغا مۇنداق دەپ جېكىلىدى:

— سەن ھەر قېتىم رويال چېلىشنىڭ ئالدىدا چوقۇم قولۇڭنى يۇيۇشۇڭ كېرەك!

— خاتىرجەم بولۇڭ ئانا، مەن رويالنىڭ قارا توپچىسىنىلا باسىمەن.

قول يۇيۇش

باللار باغچىسىدىكى مۇئەللىم باللارنى گەپكە سالدى:
— ئېيتىڭلارچۇ باللىرىم، نېمە ئۈچۈن تاماق يېيىش ئالدىدا قولىمىزنى يۇيىمىز؟
بىر ئوغۇل بالا دەرھاللا جاۋاب بەردى:
— قوشۇقنى پاسكىنا قىلماسلىق ئۈچۈن!

«مېنىڭ كېيىم ھېساب»

مۇئەللىم: تاپشۇرۇق دەپتىرىڭلارنى ئائىلە باشلىقى كۆرۈپ ئىمزا قويغاندىن كېيىن ماڭا ئەكىلىپ بېرىڭلار.
ئوقۇغۇچى: دادىمىزغا ئىمزا قويدۇرامدۇق ياكى ئانىمىزغىمۇ؟

مۇئەللىم: ئۆيۈڭلاردا كىمنىڭ گېپى ھېساب بولسا، شۇ ئىمزا قويسۇن!
ئوقۇغۇچى: ئۇنداق بولسا ياخشى گەپكەن، بىزنىڭ ئۆيدە مېنىڭ گېپىم ھېساب.

«ئانامدىن سوراڭ»

بېلەت ساتقۇچى: ئۇكام، ئاپتوبۇس بېلىتى ئالدىڭىزمۇ؟
بالا: ئانامدىن سوراڭ!
بېلەت ساتقۇچى: ئانىڭىز قېنى؟
بالا: ئانام ماڭا «ئاپتوبۇسقا چىققاندا مېنى تونىماس بولۇۋال» دېگەنتى.

كىم ياخشى

ئانا: بالام، ئاناڭ ياخشىمۇ، داداڭمۇ؟
بالا: ئانامـمۇ ياخشـى ئەمەس، دادامـمۇ

ياخشى ئەمەس.

ئانا: ئۇنـداق بولسا بىزنىـڭ ئۆيـدە كىم ياخشى؟

بالا: چوڭ ئانام ياخشى.

ئانا: نېمىشقا شۇنداق دەيسەن؟

بالا: چۈنكـى چوڭ ئانام ئۆيىنىـڭ ھەمـمە ئىشىنى قىلىدۇ ـ دە!

مۇكاپات

بالا: ئانا، ئەگەر مەن ئىمتىھانـدا 100 نومۇر ئالسام نېمە بىلەن مۇكاپاتلايسىز؟

ئانا: ئون يۈەن بىلەن مۇكاپاتلايمەن!

بالا: ئۇنـداق بولسا مېنـى بـەش يۈەن بىلەن مۇكاپاتلاڭ!

ئانا: نېمىشقا؟

بالا: بۇ قېتىمقى تىل ـ ئەدەبىيات ئىمتىـھانىدا 50 نومۇر ئالدىم ـ دە!

ئەقىل كۆرسىتىش

ئۆيدە يەنە جېدەل باشلاندى. دادا ۋارقىراپ تۇرۇپ:

— بۇ ئۆينىڭ خوجايىنى زادى كىم؟ مەن زادى قانداق قىلسام، دېگىنىمنى ئىشقا ئاشۇرالايمەن؟ — دېدى.

بۇ چاغدا بەش ياشلىق ئوغلى ئەقىل كۆرسىتىپ:

— دادا، سىز تازا ھۆركىرەپ يىغلىسىڭىز بولىدۇ! مەن ھەر قېتىم چۇقان سېلىپ يىغلاپ، دېگىنىمنى ئىشقا ئاشۇرۇپ كېلىۋاتىمەن، — دېدى.

تىرىشچانلىق – ئىقتىسادچىلىق

ئوغلى: دادا، كەشمىنى كۆرۈپ باقە.

دادىسى: ھېچقىسى يوق، يەنە كىيگىلى بولىدىكەن.

ئوغلى: ئىككى يېرى تېشىلىپ كېتىپتۇ.

دادىسى: لېپى قېلىك ئەينى يىللاردا كىيگەن كەشىنىڭ بەش يېرى تۆشۈك ئىدى.

ئوغلى: شۇنداقمۇ، ئۇنداقتا ئۇنىڭ كىيگىنى جەزمەن سەندەل ئىكەن!

«كىمنىڭ كېپىنى ئاڭلايمەن؟»

ئوقۇغۇچى ئا: مەكتەپكە بارسام، مۇئەللىم ئاتا - ئانىڭنىڭ كېپىنى ئوبدان ئاڭلىغىن دەيدۇ، ئۆيگە قايتىپ كەلسەم، ئانام مۇئەللىمىڭنىڭ كېپىنى ئوبدان ئاڭلىغىن دەيدۇ.

ئوقۇغۇچى ب: سەن نېمە دېدىڭ؟

ئوقۇغۇچى ئا: نېمە دەيتتىم، سىرتقا چىقسام زادى كىمنىڭ كېپىنى ئاڭلايمەن؟ — دېدىم.

ئىقتىساد قىلىش

— ئانا، بۈگۈن مەن ئىككى موچەن ئىقتىساد قىلىپ قالدىم.

— ئەجەب ئوبدان قىپسەن قىزىم، بۇ پۇلنى سەن قانداق ئىقتىساد قىلىپ قالدىڭ؟

— بۇ ناھايىتى ئاددىي، سەن گۈلزارخانىمغا يازغان نامىنى خەتنى مەن پوچتىدىن سالماي، ئۆز قولۇم بىلەن تاپشۇرۇپ بەردىم.

«بىر تالمۇ چاچ يوقكەن»

بىر بالا بېشى تاز ئادەمنى كۆرۈپ ئانىسىغا دېدى:

— ئانا قارىغىنا، ئاۋۇ كىشىنىڭ بېشىدا بىر تالمۇ چاچ يوقكەن.

— بوشىراق گەپ قىل، ئۇ ئادەم ئاڭلاپ

قالمسۇن.

— نېمە، ئۇ بېشىنىڭ تاز ئىكەنلىكىنى بىلمەمدۇ؟ — دېدى بالىسى ھەيران بولۇپ.

كېسەلگە يۇقۇپ قېلىش

بىر كۈنى ئاتا - بالا ئىككىسى ناھايىتى كېچىكىپ ئورنىدىن تۇرۇشتى، دادىسى ئىشقا، بالىسى مەكتەپكە بارالمىدى.

— مەن ئىشقا بارالمىسام مۇ خىزمەتداشلىرىم مېنى كېسەل بولۇپ قالغان ئوخشايدۇ، دەپ قارايدۇ. لېكىن سەندىن ساۋاقداشلىرىڭ سوراپ قالسا، سەن نېمەدەپ جاۋاب بېرەرسەن؟ — دەپ سورىدى دادىسى ئوغلىدىن.

— دادامنىڭ كېسەلى ماڭا يۇقۇپ قالدى دەيمەن - دە، — دەرھال جاۋاب بەردى ئوغلى.

سىنىپ كۆچەلمەسلىك

بالىسى: دادا، مەن يەنە سىنىپ كۆچەلـ
مىدىم.
دادىسى: ھەي مۇشۇ بالىزە ...
بالىسى: دادا، ئۇنچىۋالا خاپا بولۇپ
كەتمەڭ، بۇ قېتىم سىنىپ كۆچەلمىگەن يالـ
غۇز مەنلا ئەمەس.
دادىسى: يەنە كىملەر بار؟
بالىسى: بىزنىڭ مۇئەللىم! ئۇ بۇگۈن
يەنە بىزنىڭ سىنىپقا كېلىپ دەرس ئۆتتى.

ھاۋا بوشلۇقىدا ...

بىر بالا دۇربۇن كۆتۈرۈۋالغان بىر كىشىـ
دىن سورىدى:
— ئەپەندىم، سىز ئۇنىڭ بىلەن ھاۋا بوشـ

لۇقىدىكى ھەر قانداق نەرسىنى كۆرەلەمسىز؟
— ئەلۋەتتە كۆرەلەيمەن.
— ئۇنداق بولسا مېنىڭ شارىمغا قاراپ باقسىڭىز، مەن ئۇنى ئەتىگەندە ئۇچۇرۇپ قويغان.

«ئۇنىڭ بۇرۇتلىرى تۇرمامدۇ؟»

بالىسى: ئانا، بىزنىڭ مۇشۇكىمىز ئەر-كەكمۇ، چىشى؟
ئانىسى: ئەركەك.
بالىسى: بۇنى قانداق بىلگىلى بولىدۇ؟
ئانىسى: قارا، ئۇنىڭ بۇرۇتلىرى تۇرمامدۇ!

«كەلگۈسى»

دولقۇن: دادا، يولداش دېگەنىنىڭ مەنىسى نېمە؟

دادىسى: مەسىلەن، مەن، سەن، يەنە سىزنىڭ ساۋاقداشلىرىڭ يولداش بولىمىز.

دولقۇن: ئۇنداقتا ھۆكۈمەت دېگەن نېمە؟

دادىسى: ھۆكۈمەت بىر خىل باشقۇرۇش قورۇلمىسى. مۇنداقچە ئېيتساق، ئائىلىمىزدە ئاناڭ ھۆكۈمەت بولىدۇ.

دولقۇن: كەلگۈسى دېگىنىمىز چۇ؟

دادىسى: كەلگۈسى دېگىنىمىز ئۈمىد دېگەنلىك بولىدۇ. مەسىلەن: كىچىك ئۇكاڭ بىزنىڭ ئۈمىدىمىز، كەلگۈسىمىز بولىدۇ.

كېچىدە دولقۇن دادىسىنى ئويغىتىپ ۋارقىراپتۇ:

— ھۆكۈمەتنى دەرھال ئويغات، كەلگۈسى يوتقانغا سىيىۋەتتى!

ئاساسىي ئوزۇقلۇق

پېئولوگىيە دەرسىدە مۇئەللىم سورىدى:

— ئادەمنىڭ ھاياتلىقى ئۈچۈن ئەڭ كېرەكلىك بولغان ئۈچ خىل ئاساسىي ئوزۇقلۇق قايسى؟

— ئەتىگەنلىك تاماق، چۈشلۈك تاماق ۋە كەچلىك تاماق، — دەپ جاۋاب بەردى بىر ئوقۇغۇچى.

دوست تۇتۇش

ئانىسى ئوغلىغا نەسىھەت قىلىپ دېدى:

— بالام، مۇرات ياخشى بالا ئەمەس، ئۇنىڭ بىلەن دائىم بىللە ئوينىشىڭنى خالىمايمەن.

— سېنىڭچە مەن ياخشى بالىمۇ؟

— شۇنداق، سەن ئەلۋەتتە ياخشى بالىدە.

— ئۇنداق بولسا، مۇرات مەن بىلەن ئوينىسۇن.

ماشىنا سېتىۋېلىش

ئېلى: دادا، سەن نېمىشقا كىچىك ماشىنا سېتىۋالمايسەن؟

دادىسى: چۈنكى مەن سېتىۋالالمايمەن.

ئېلى: قانداق قىلغاندا كىچىك ماشىنا سېتىۋالغىلى بولىدۇ؟

دادىسى: سەن هازىر تىرىشىپ ئۆگەنمەسەڭ، چوڭ بولغاندا ماشىنا سېتىۋالالمايسەن.

ئېلى: ئۇنداقتا سەن كىچىكىڭدە نېمىشقا تىرىشىپ ئۆگەنمىگەنتىڭ؟

ئەستە تۇتۇش قابىلىيىتى

ئوغلى: دادا، سىزنىڭ ئەستە تۇتۇش قابىلىيىتىڭىز ياخشى ئەمەسكەن - ھە؟

دادىسى: نېمىشقا ياخشى ئەمەسكەن؟

ئوغلى: مومام ھەمىشە سېنى «خوتۇن ئېلىپلا ئانىسىنى ئۇنتۇپ قالدى» دەيدۇ.

ھېسابات

قىزى: دادا، سىز ئانامدەك ھېسابقا ئۇستا ئەمەسكەنسىزغۇ؟
دادىسى: قانداق بىلدىڭ؟
قىزى: سىز كۈندە ئانامغا ھېسابات بەرگەندە، ئانام «خاتا، ئېشىپ قالغان پۇل نەگە كەتتى» دەپ سىزنى سوراققا تارتىدىغۇ؟

جىن ــ ئالۋاستى

قىز: دادا، سىزنىڭچە دۇنيادا جىن ـ ئالۋاستى بارمۇ؟
دادىسى: بىز ماتېرىيالىستلار، جىن ـ ئالۋاستى بارلىقىنى ئېتىراپ قىلمايمىز.

قىز: ئۇنداق بولسا سىز ئېمىشقا ئاچامنى جىن، مېنى ئالۋاستى، دەپ چاقىرىسىز؟

ئانىسىنىڭ ئىسمى

بىر بالا ئانىسىنى ساقلاپ تۇراتتى، ئانىسى خىزمەت قىلىدىغان ئىدارىنىڭ باشلىقى كېلىپ:
— شا كىچىك، بۇ يەردە نېمە قىلىپ يۈرۈيسەن؟ —دەپ سورىدى.
— ئانامنى ساقلاۋاتىمەن.
— ئاناڭنىڭ ئىسمى نېمە؟
— ئېنىق بىر نېمە دېگىلى بولمايدۇ. مەن «ئانا» دەپ چاقىرىمەن، دادام «سۆيۈملۈكۈم» دەپ چاقىرىدۇ، بوۋام «قىزىم» دەپ چاقىرىدۇ.

پەرق

ئوقۇتقۇچى: سەن دەپباقە، سوغۇق بىلەن

ئىسسىقنىڭ قانداق پەرقى بار؟

ئوقۇغۇچى: ھاۋا سوغۇق بولسا جىسىملار تارىيىدۇ، ھاۋا ئىسسىق بولسا جىسىملار كېڭىيىدۇ.

ئوقۇتقۇچى: قېنى، مىسال ئېلىپ سۆزلەپ باق.

ئوقۇغۇچى: قىشتا ھاۋا سوغۇق بولغاچقا كۈندۈز قىسقا بولىدۇ. يازدا ھاۋا ئىسسىق بولغاچقا كۈندۈز ئۇزۇن بولىدۇ.

پۇتى قىسقا

بالىسى: دادا، توخۇنىڭ پۇتى نېمە ئۈچۈن بۇنداق قىسقا بولىدۇ؟

دادىسى: ھەي دۆت، ئەگەر توخۇنىڭ پۇتى ئۇزۇن بولسا، تۇخۇم تۇغقاندا تۇخۇم چېقىلىپ كەتمەمدۇ؟

نېمە كېرەك؟

بالىسى: ئانا، تۇغۇلغان كۈنىمىزگە نېمە سوۋغا قىلسام بولار؟

ئاپىسى: گەپ ئاڭلايدىغان بىر بالا بولسا بولىدۇ.

بالىسى: نېمە، ئۇ ۋاقىتتا ئىككى بالا بولۇپ قالامدۇق؟

كونا پوپايكا

ئوقۇتقۇچى: قوينىڭ بەدىنىدىن نېمە ئالغىلى بولىدۇ؟

ئوقۇغۇچى: يۇڭ!

ئوقۇتقۇچى: يۇڭدىن نېمە توقۇغىلى بولىدۇ.

ئوقۇغۇچى: بىلمەيمەن

ئوقۇتقۇچى: سىنىڭ پوپايكاڭنى نېمىدىن
توقۇغان؟
ئوقۇغۇچى: بوۋامنىڭ كونا پوپايكىسىدىن
ئۆزگەرتىپ توقۇغان.

كومپاس

ئوغلى: دادا، مەن ساڭا بىر كومپاس يا-
ساپ قويدۇم.
دادىسى: ئۇنى ماڭا بېرىپ نېمە قىلىسەن؟
ئوغلى: سەن دائىم هاراق ئىچكەندە يول-
دىن ئېزىقىپ قالىسەن ئەمەسمۇ؟

«تۆت يىل بولدى»

ئا: مېنىڭ بوۋام ياش ۋاقتىدا سۇغا چۆ-
مۈلگەندە، سۇ ئىچىدە بەش مىنۇت تۇرالاي-
دىكەن.

ج: مېنىڭ بوۋام 10 مىنۇت تۇرالايدىكەن.
س: مېنىڭ بوۋامنىڭ سۇ ئىچىدە تۇرغىنىغا تۆت يىل بولاي دەپ قالدى، ھازىرغىچە چىقما يۋاتىدۇ.

شىددەتلىك جەڭ

ئوقۇتقۇچى: «شىددەتلىك جەڭ» دېگەن تېمىدا ھېكايە سۆزلەپ بېقىڭە.
ئوقۇغۇچى: كەچۈرۈڭ مۇئەللىم، ئانام ماڭا «ئۆيدىكى ئىشلارنى سىرتقا ياپما» دېگەن ئىدى.

ئۇقۇم

ئوقۇتقۇچى: تەسەۋۋۇر قىلغىنى، ئەمما ئۇتقىلى بولمايدىغان ئۇقۇم دېگەن نەرسىنى چۈشىنەمسىلەر؟

ئوقۇغۇچى: چۈشىنىمەن، مۇئەللىم، ئۇتتا قىپقىزىل قىزدۇرۇلغان زىخنى تەسەۋۋۇر قىلىش مۇمكىن، ئەمما تۇتقىلى بولمايدۇ.

يېتەكلەش

ئوغلى: دادا، بۇ ماقالىنى نەگە ئەۋەتسەم بولار؟
دادىسى: پۇل كۆپرەك يەرگە.
ئوغلى: خەلق بانكىسىغا ئەۋەتسەم بولامدۇ؟

«مەكتەپكە بارىمەن»

ئانىسى: دولقۇنجان، مەكتەپكە بېرىشنى خالامسەن؟
ئوغلى: خالايمەن، چۈنكى مەكتەپكە بارمىسام تەتىل بولمايدۇ ـ دە.

«نېمىشقا ئانامنى تۇتمايسىز»

ساقچىنىڭ ئوغلى دادىسىدىن سورىدى:
— دادا، سىز نېمە ئۈچۈن ئەسكى ئادەملەرنى تۇتىسىز؟
— چۈنكى ئۇلار ئوغرىلىق قىلىدۇ.
— قانداق ئوغرىلىق قىلىدۇ؟
— ئۇلار باشقىلارنىڭ نەرسىلىرىنى ئېلىۋالىدۇ.
— ئۇنداقتا نېمىشقا ئانامنى تۇتمايسىز. سىز ئۇخلاپ قالغاندا ئۇ سىزنىڭ يانچۇقلىرىڭىزنى ئاختۇرىدىغۇ؟

«ئۇخلاۋېتىپ...»

— سىز بۈگۈن دەرستە سۆزلەپلا ئولتۇردىڭىز، خىجىل بولۇشنى بىلەمسىز؟

— كەچۈرۈڭ مۇئەللىم، مەن ئەزەلدىن ئۇخلاۋېتىپ گەپ قىلىپ باقمىغان.

هەۋەس

دادا: سىلەرنىڭ سىنىپتا كىمنىڭ ماتېماتىكا هەۋىسى ئەڭ سۇس؟

بالا: تەنتەربىيە مۇئەللىمىنىڭ.

دادا: نېمە ئۈچۈن؟

بالا: تەنتەربىيە مۇئەللىمىمىز ئارانلا تۆتكىچە سانىيالايدۇ. ئەڭ كۆپ بولغاندا سەككىزگىچە ساناپ يەنە بىرگە قايتىپ كېلىدۇ.

ئۆي ئىجارىسى

قىزى: ئانا، بىزمۇ قىممەترەك ئۆيدە ئولتۇرساق بولمامدۇ؟

ئانىسى: ئالدىرىما قىزىم، ئۆي ئىگىسى ئە-

ئېدىن باشلاپ ئۆي ئىجارىسىنى ئۆستۈرىدۇ.

ئىس-تۈتەك ئايلىنىدىغان جاي

مۇئەللىم: قايسى ساۋاقداش دۇنيانىڭ قايسى جايىدا دائىم ئىس - تۈتەك ئايلىنىپ تۇرىدىغانلىقىنى بىلىدۇ؟

ئوقۇغۇچى: مېنىڭ دادامنىڭ يېنىدا.

«چوڭ ئانام قورقۇنچاق»

خېلىل: چوڭ ئانام بەك قورقۇنچاق ئىكەن.

دادىسى: نېمىشقا مۇنداق دەيسەن، بالام؟

خېلىل: يولدىن كېسىپ ئۆتكەندە ھەمىشە مولۇمنى چىڭ تۇتۇۋالىدۇ.

ئىمتىھان قەغىزى

ئوقۇتقۇچى: ئىمتىھان قەغىزى تېخى باسما

زاۋۇت ئىشچىلىرىنىڭ قولىدا، ئىمتىھاننى دۇشەنبە ئالىمىز، ئوبدان تەييارلىق قىلىڭ- لار، سورايدىغان سوئاللىرىڭلار بارمۇ؟
ئوقۇغۇچى: بىر سوئالىم بار، باسما زاۋۇت ئىشچىلىرى قەيەردە ئولتۇرىدىكىن؟

چىنىسى پەرق

كوچا ئاپتوبۇسىدا بىر ئوغۇل بالا ئانىسى- دىن سورىدى:
— بىزنىڭ تۇتى قۇشىمىز ئەركەكمۇ ياكى چىشىمۇ؟
ئاپتوبۇستىكى كىشىلەر ئۈن-تىنسىز ھالدا ئۇنىڭ بۇ سوئالىغا قانداق جاۋاب بېرىلىدى- غانلىقىنى كۈتۈپ تۇردى. ئانا تەمتىرىمەس- تىن مۇنداق جاۋاب بەردى:
— سەن ئۇنىڭ لېۋىگە قىزىل سۈرتۈلگەن- لىكىنى كۆرمىدىڭمۇ؟!

چوك بولغاندا قانداق قىلىسەن

دادىسى: ئوغلۇم، سەن ھەمىشە ماقالىنى ئاناڭغا يازغۇزىسەن، چوڭ بولغاندا قانداق قىلىسەن؟
بالىسى: خاتىرجەم بولۇڭ دادا، چوڭ بولـ غاندا خۇددى سىزگە ئوخشاش كاتىپقا يازـ دۇرىمەن.

ئۇخلاش

ئاپىسى بالىسىغا:
— گۆھىرىم، بەش ياشقا كىردىڭ، ئەمدى ئۆزۈڭ يالغۇز ئۇخلايدىغان بولدۇڭ، — دېدى.
بالىسى:
— ئۇنداق بولسا دادام شۇنىچىۋالا چوڭ تۇرۇپ نېمە ئۈچۈن يالغۇز ئۇخلىمايدۇ؟ — دېدى.

سۇنىڭ رولى

ئوقۇتقۇچى: ھەسەن، ئەگەر سۇ بولمىسا قانداق بولىدۇ؟

ئوقۇغۇچى: دادام ئىشسىز قالىدۇ.

ئوقۇتقۇچى: نېمە ئۈچۈن؟

ئوقۇغۇچى: چۈنكى دادام تۇرۇبا شىركىتىدە ئىشلەيدۇ!

مەكتەپ بويىچە بىرىنچى

دادىسى: ھازىرغا قەدەر سەن مەكتەپ بويىچە بىرىنچى بولۇپ باقتىڭمۇ؟

بالىسى: ئەلۋەتتەدادا، دەرستىن چۈشۈش قوڭغۇرىقى چېلىنىش بىلەنلا مەن سىنىپتىن بىرىنچى بولۇپ چىقىپ كېتىمەن.

2 + 2 = 4

ئېلى يەسلىدىن ئۆيىگە قايتىپ كېلىپلا ئا-
نىسىغا دەپتۇ:
— بۈگۈن ئوقۇتقۇچىمىز مەندىن «2 + 2»
قانچە بولىدۇ دەپ سورىدى.
— توغرا جاۋاب بەردىڭمۇ؟
— مەن تۆت بولىدۇ دېگەن ئىدىم، ئوقۇت-
قۇچىمىز ماڭا تۆت تال كەمپۈت مۇكاپات
بەردى.
— ئەقىلىڭگە بارىكاللا ئوغلۇم.
— ھەي... مەن سەككىز دېسەم بوپتىكەن.
— نېمە ئۈچۈن؟
— ...

پۇل ۋە سازاك

يېڭىلىكىپە ئوقۇتقۇچىسى: ئەركىن، بار-

لىق ھايۋانلار ئىچىدە سىنىڭ ياخشى كۆرى-
دىغىنىڭ قايسى؟

ئەركىن: مەن پىلنى ياخشى كۆرىمەن.

ئوقۇتقۇچى: ناھايىتى ياخشى، قېنى، دوس-
كمغا پىلنىڭ سۈرىتىنى سىزىپ باقە.

ئەركىن: مۇئەللىم، ئەگەر مېنى چوقۇم
سىزىپ بەرگىن دېسىڭىز، مەن سازاڭنى بەك
ياخشى كۆرەتتىم.

«مەن ئەيىبلىك ئەمەس»

دادىسى: بالام، تازىمۇ قاملاشمايدىغان
ئىش بوپتۇ. سەن تېمىشقا سىنىپ بويىچە ئەڭ
ناچار ئوقۇغۇچى بولۇپ قالدىڭ؟

بالىسى: دادا، بۇنىڭغا مەن ئەيىبلىك
ئەمەس. مۇئەللىم ھېلىقى ئەڭ ناچار ئوقۇ-
غۇچىنى باشقا مەكتەپكە كەتكۈزىۋەتتى
ئەمەسمۇ؟

ئارزۇ

نىجات: بوۋا، سىز ياشىنىپ قالدىڭىز، كىچىك ۋاقتىڭىزدىكى ئارزۇلىرىڭىزنىڭ ھەممىسى ئەمەلگە ئاشتىمۇ؟

بوۋىسى: كىچىك ۋاقتىمدا ئۆگىنىش بىلەن خوشۇم يوق ئىدى. شۇڭا دادام ھەدېسىلا چىچىمدىن تۇتۇپ دۆشكەللەيتتى. مەن چىچىم بولمىسا نېمە دېگەن ياخشى بولاتتى-ھە، دەپ ئويلايتتىم. مانا ئەمدى شۇ ئارزۇيۇم ئەمەلگە ئاشتى.

ئۇقۇشماسلىق

كۇلۇبتىكى چىراغلار ئۆچۈپ كىنو باشلىنىپتۇ. يانچۇقچى تاماشىبىننىڭ يانچۇقىغا ئاستاغىنا قول سېپتۇ، تاماشىبىن تۇتۇۋېلىپ قاپتۇ.

— كەچۈرۈڭ، — دەپتۇ يانچۇقچى، — قول
ياغلىقىڭىزنى ئالماقچىدىم، ئۇقۇشماي سىزنىڭ
يانچۇقىڭىزغا قول ساپتىمەن.

— ھېچقەسى يوق، — دەپتۇ تاماشىبىن.
ئارىدىن ئۇزاق ئۆتمەي، «چاك» قىلغان
ئاۋاز چىقىپ، يانچۇقچىغا كېلىشتۈرۈپ بىر
كاچات تېگىپتۇ.

— كەچۈرۈڭ، — دەپتۇ تاماشىبىن، — يۇ-
زۇمگە پاشا قونۇۋېدى، ئۇقۇشماي سىزنى ئۇ-
رۇپ ساپتىمەن.

خەت ئالماشتۇرۇش

ئانىسى: بالام، ھېلىقى ئىككى پارچە خەت-
نى پوچتىغا سېلىۋەتتىڭمۇ؟

بالىسى: سېلىۋەتتىم، بىراق ماركا خاتا
چاپلىنىپ قاپتۇ، يىراققا بارىدىغان خەتكە
10 پۇڭلۇق، شەھەر ئىچىگە بارىدىغان خەتكە

20 پۇڭلۇق ماركا چاپلىنىپ قاپتۇ.
ئانىسى: ماركىنى ئالماشتۇرۇۋەتكەنسەن؟
بالىسى: ماركىنى ئاجراتماقتەسكەن، ئۇنىڭكى كونۋېرتنىڭ ئىچىدىكى خەتلەرنى ئۆز ئارا ئالماشتۇرۇپ قويدۇم.

يېڭى ئاياغ كىيىم كىيىش

بىر بالا بىر جۈپ ئاياغ كىيىم سېتىۋالدى ـ دە، ئۇنى كىيمەي ئىشكاپقا سېلىپ قويدى. بۇنى كۆرگەن دوستى ھەيران بولۇپ سورىدى:
ـــ بۇ يېڭى ئاياغ كىيىمنى نېمە ئۈچۈن كىيمەيسەن؟
ـــ ئىش مۇنداق، ـــ دېدى بالا دوستىغا چۈشەندۈرۈپ، ـــ پىركازچىك ماڭا «يېڭى ئاياغ كىيىمنى دەسلەپ كىيگەندە پۇتنى قىستاپ غاجىۋېتىدۇ، بىر قانچە كۈن ئۆتكەندە

ئاندىن پۇتنى غاجىلىمايدىغان بولىدۇ» دې-
گەن ئىدى. شۇڭا بىر نەچچە كۈندىن كېيىن
كىيىمەكچىمەن.

ئالما سېتىۋېلىش

بىر بالا دوستىنىڭ ئۆيىگە بارماقچى بو-
لۇپتۇ - دە، ئازراق ئالما ئېلىۋېلىش ئۈچۈن
مېۋە - چىۋە دۇكىنىغا كىرىپ:

— ماڭا بىر كىلوگرام ئالما تارتىپ بەر-
سىڭىز، — دەپتۇ دۇكاندارغا.

— ئالمىنىڭ چوڭلىرىدىن تارتىپ بېرەيمۇ
ياكى كىچىكلىرىدىنمۇ، — سوراپتۇ دۇكاندار.

— كىچىكلىرىنى تارتىپ بېرىڭ، چۈنكى
كۆتۈرۈپ ماڭغاندا يېنىكرەك بولىدۇ ئەمەس-
مۇ، — دەپتۇ بالا.

پىكىر ئالماشتۇرۇش

باشلانغۇچ مەكتەپتە ئوقۇۋاتقان ئىككى ئو-
قۇغۇچى مەكتەپتىن ئۆيگە قايتىپ كېلىۋېتىپ
سۆھبەتلىشىپتۇ:

ئا: ئەگەر كەلگۈسىدە مۇشۇ مەكتەپنىڭ
مۇدىرى بولۇپ قالساڭ، ئالدى بىلەن نېمە
ئىش قىلىسەن؟

ب: تاپشۇرۇق ئىشلەشنى ئەمەلدىن قال-
دۇرىمەن!

ئالدىنقى قاتاردا تۇرۇش

دادىسى: بۇ قېتىم ئىمتىھاندىن ئۆتەلىدىڭما ؟

بالىسى: ئۆتەلمىدىم، ئەمما، لاياقەتسىز ئو-
قۇغۇچىلارنىڭ تىزىملىكىدە مېنىڭ ئىسمىم
ئالدىنقى قاتاردا تۇرۇپتۇ.

«كىم كۆپ بىلىدۇ؟»

بىر بالا دادىسىدىن سورىدى:
— بالىغا قارىغاندا دادا دېگەن بىر نەر-سىنى كۆپرەك بىلەمدۇ؟
— شۇنداق، — دەپ جاۋاب بەردى دادىسى.
— پار ماشىنىسىنى كىم ئىجاد قىلغان؟ — سورىدى بالا.
— ۋات ئىجاد قىلغان.
— ئۇنداقتا، پار ماشىنىسىنى نېمە ئۈچۈن ۋاتنىڭ دادىسى ئىجاد قىلمىغان؟

ئاچچىقتىنى چىقىرىۋېلىش

— دادا، پامىر تېغى قەيەردە؟ — سورىدى بالىسى دادىسىدىن.
— ماڭ ئاناڭدىن سورا، — دېدى دادىسى

جاۋابەن، — ئۇ ھەممە نەرسىنى يوشۇرۇپ يۈرىدۇ.

ئانتاراكتىدا ساياھەتچىسى

بالىسى: دادا، مەن چوڭ بولسام ئانتاراكتىدا ساياھەتچىسى بولىمەن.

دادىسى: مېنىڭ ئەقىللىك قوزام جۇمۇ سەن!

بالىسى: مەن ھازىردىن باشلاپ قاتتىق چېنىقايمىكىن دەۋاتىمەن.

دادىسى: قانداق چېنىقماقچى بولۇۋاتىسەن؟

بالىسى: سىز ماڭا ھەر كۈنى مارۇژنا ئېلىپ بەرسىڭىز كەلگۈسىدە ئۇ يەرنىڭ ھاۋا كىلىماتىغا ناھايىتى ئاسانلا ماسلىشىپ كېتەلەيتتىم.

«ئۇنداق قازانغا مۇنداق چۆمۈچ»

بىر كىشى قوشنىسىنىڭ چۆگۈنىنى سوراپ ئېلىپ چىقىپ كېتىپ، خېلى ئۇزاققىچە ئەكە-رىپ بەرمەپتۇ. شۇنىڭ بىلەن قوشنىسى چۆ-گۈننى ئېلىپ چىقىشقا ئۇن ياشلىق قىزىنى بۇيرۇپتۇ. قىز چۆگۈن سورىغۇچىنىڭ ئىشى-كىدىن كىرىشىگىلا ھېلىقى كىشى:

— كىرىپ قاپسىزغۇ قىزىم، —دەپ سوراپتۇ.

— ھېلىقى سىلى سوراپ ئەچىقىپ كەتكەن چۆگۈنگە كىرگەن ئىدىم.

— ئوھۇ! ... قانداق پاتتىڭىز چۆگۈن-گە، — دەپتۇ ئۇ كىشى مۇغەمبەرلىك بىلەن.

— سىلەر تۆت جان ئادەم ئۇچ ئاي ئىچ-كەن چاي پاتقان چۆگۈنگە مەنمۇ ئەلۋەتتە پاتىمەن دە، — دەپ جاۋاب بېرىپتۇ قىزمۇ بوش كەلمەي.

دادام مېنى تىللىسا

بىر ئايال ئوغلىنى ئېلىپ قوشنىسىنىڭ ئۆيىگە كىردى. قوشنىسى بالىدىن سورىدى:
— ئۆيۈڭلاردا كىم ئەڭ ياخشى؟
— بوۋام ئەڭ ياخشى، — جاۋاب بەردى بالا.
— بوۋاڭنىڭ ياخشىلىقى نەدە؟
— دادام مېنى تىللىسا، بوۋام دادامنى تىللايدۇ.

«ساتىراش ئەڭ چوڭ»

ئۈچ بالا ئۆزلىرىنىڭ دادىلىرىنى ماختىغىلى تۇرۇپتۇ.
قادىر: مېنىڭ دادام زاۋۇت باشلىقى، زاۋۇتتىكى ھەممەيلەن ئۇنىڭ گېپىنى ئاڭلايدۇ.
سادىر: مېنىڭ دادام شەھەر باشلىقى،

پۈتۈن شەھەردىكى كىشىلەر دادامنىڭ دې‍
گىنىنى قىلىدۇ.
نادىر: سىلەرنىڭ داداڭلار مېنىڭ دادام‍
نىڭ دېگىنىنى بويىچە ئىش قىلىدۇ، دادام ئۇ‍
لارنى «ئولتۇر!» دېسە ئولتۇرىدۇ، «بېشىڭنى
تۆۋەن قىل» دېسە بېشىنى تۆۋەن قىلىدۇ،—
دەپتۇ.
قادىر بىلەن سادىر قايىل بولماي ،نا‍
دىردىن سوراپتۇ:
— يالغان سۆزلەۋاتىسەن، سېنىڭ داداڭ
زادى نېمە ئادەم؟
نادىر: ساتىراش.

ھورۇنلار

بۇرۇن بىر جۈپ ھورۇن ئاكا- ئۇكا
بولۇپ، ھەر ئىككىسىنىڭ ئۆي ئىشلىرىنى قىل‍
غۇسى كەلمەيدىكەن، ئەمما ئاتا - ئانىسى

ئۆيدە بار چاغلاردا قىلماسلىقى كېرەك ئىشلارنى قىلماسلىقنى ئۆگەنمىگەن بالا ئاتىسىنىڭ ئىشىنى قىلىپ، ئۆزىنىڭ ئىشىنى قىلىشقا ئۈلگۈرەلمىگەن بولسا، ئۇنىڭ بىلەن بىللە ئىشلەيدىغانلار بۇنىڭغا ھەيران بولۇپ قالىدۇ.

ئۆيدە بار چاغلاردا قىلماسلىققا ئىلاجى يوق ئىكەن.

بىر كۈنى ئۇلارنىڭ ئانىسى سىرتقا چىقىپ كېتىپتۇ. ئاكىسى ئۇكىسىغا:

— دادام بىلەن ئانام كەلگەندە، سەن مېنى ئورۇن تۇتۇپ يېتىپ قالدى دېگىن، — دەپتۇ. ئۇكىسى:

— سەنمۇ دادام بىلەن ئانامغا مېنى دوختۇر چاقىرغىلى كەتتى، دېگىن، — دەپتۇ-دە، سىرتقا ئويۇنغىلى چىقىپ كېتىپتۇ.

«مۇھەببەت ئۈچۈن ئەمەس»

بالىسى: دادا، مەن كىنو كۆرۈپ كېلەي.

دادىسى: بولمايدۇ، ھازىر قويۇلۇۋاتقانلىرىنىڭ ھەممىسى مۇھەببەت كىنولىرى.

بالىسى: ياق، دادا، بۈگۈن «مۇھەببەت ئۈچۈن ئەمەس» دېگەن كىنونى قويىدىكەن.

دادىسى: ئۇنداق بولسا بارغىن.

دىئالوگ

ئوقۇتقۇچى: يەر شارىدا تۆت ئوكيان بار، توغرىمۇ؟

ئوقۇغۇچى: توغرا.

ئوقۇتقۇچى: جۇڭگونىڭ زېمىنى ياپونىنىڭ زېمىنىدىن كىچىك، توغرىمۇ؟

ئوقۇغۇچى: توغرا.

ئوقۇتقۇچى: نېمە ئۈچۈن توغرا دەيسىز؟

ئوقۇغۇچى: چۈنكى ئانام ئوقۇتقۇچىنىڭ سۆزىنى ئاڭلا، ئۇنىڭ ئېيتقان سۆزلىرىنىڭ ھەممىسى توغرا، دېگەن ئىدى.

ئەمەلدە كۆرسىتىش

بىر بالا بىرەيلەننىڭ ئۆيىدە ئويناۋېتىپ،

ئېھتىيا تسىز لىقتىن بىر گۈل تەشتىكىنى سۇن-
دۇرۇۋەتتى. ئۆيگە قايتقاندىن كېيىن ئاند-
سى ئۇنىڭدىن:
— بالام، سەن گۈل تەشتىكىنى قانداق
قىلىپ سۇندۇرۇۋەتتىڭ؟ — دەپ سورىدى.
بالا يۈگۈرۈپ ھويلىغا چىقىپ، بىر گۈل
تەشتىكىنى ئەكىردى - دە، يەرگە ئۇرۇپ
سۇندۇرۇۋېتىپ دېدى:
— مانا مۇشۇنداق سۇندۇرۇۋەتتىم.

«تونۇمايمەن»

دادىسى: بالام، ئەگەر سەن داشۆگە كىـ
رەلمىسەڭ، سەندەك بالىنى مەن تونۇمايمەن.
بالىسى: ئەگەر مەن داشۆگە كىرىۋالسام،
سەندەك دادىنى مەنمۇ تونۇمايمەن

شائىر

نەۋرىسى: چوڭ ئاتا، خوش خەۋەر بىزنىڭ يېزىنىڭ شائىر كەپتۇ.

چوڭ ئانىسى: شائىر كەپتۇ؟ كىملوسى ھەقىچان قىممەتتۇر، بالام؟

نەۋرىسى: چوڭ ئانا، سىز نېمە دەۋاتىسىز؟

چوڭ ئانىسى: نېمە دېمەكچىتىم ئوماق بالام، شائىر دېگەننى پېچىنە-پىرەنىك دېگەندەك يېگىلى بولىدىغان نەرسەمۇ؟ دەۋاتىمەن.

سوئالغا جاۋاب

— قانداق پېچىنىنى يېگىلى بولمايدۇ؟

— تۆمۈر پېچىنىنى.

— قانداق كۆنلۈكنى كۆتۈرۈپ ماڭغىلى بولمايدۇ؟

— پاراشوتنى.

— قانداق ئاتنى مىنسپ چاپقىلى بول-
مايدۇ؟

— ياغاچ ئاتنى.

— قانداق توپنى ئۇرغىلى بولمايدۇ؟

— چۆيۈن توپنى.

— قانداق دەرۋازىنىڭ قانىتى يوق؟

— ۋارتارنىڭ.

— قانداق تور بىلەن بېلىق تۇتقىلى
بولمايدۇ؟

— توپ سېتكىسى بىلەن.

— قانداق تاپانچا بىلەن ئادەم ئۆلتۈر-
گىلى بولمايدۇ؟

— ئويۇنچۇق تاپانچىسى بىلەن.

گۈزەللىك توغرىسىدا پارچە

ئانىسى بەش ياشلىق قىزى چىمەنگۈلدىن

سورىدى.

— قىزىم، قېنى، تاشقى گۈزەللىك بىلەن قەلبى گۈزەللىك دېگەن سۆزنىڭ مەنىسىنى بىر چۈشەندۈرۈپ باقە؟

چىمەنگۈل ئالدىرىماي جاۋاب بەردى:

— تاشقى گۈزەللىك دېگىنىمىز — سىزگە ئوخشاش ھەر كۈنى قاشلىق ئېتىش، كالپۇكلىرىنى قىپقىزىل بوياش، چىرايلىق كىيىملەرنى كىيىش ۋە ئېگىز پاشنىلىق ئاياغ كىيىش كىيىش، دېگەنلىك؛ قەلب گۈزەللىكى دېگىنىمىز — سىزگە ئوخشاش ھەر كۈنى بىزگە چاي قاينىتىپ بېرىش، تاماق ئېتىپ بېرىش، كىيىملىرىمىزنى يۇيۇپ بېرىش، دېگەنلىك.

رەڭ

— دادا، رەڭ بەك قىممەتمۇ؟

— ياق، سەن بۇنى نېمىشقا سورايسەن؟

— چۈنكى مەن بىر قۇتا رەڭنى ئەدىيالغا تۆكۈۋەتسەم ئاپام ناھايىتى ئاچچىقلىندى.

خاسىيەتلىك بالا

بىر ئادەم ئەنگلىيىگە بېرىپ كەلگەن ئىكەن، دوستى ئۇنىڭدىن لوندوندا ئۇنى ئەڭ ھەيران قالدۇرغان نەرسىنىڭ نېمىلىكىنى سوراپتۇ.

— مېنى ئەڭ ھەيران قالدۇرغىنى ئۈچ ياشلىق بىر بالا، — دەپتۇ ئۇ، — پەقەتلا ئويلىماپتىكەنمەن، كىچىككىنە تۇرۇپمۇ ئىنگلىز تىلىنى راۋان سۆزلەيدىكەن.

چىش ئارقىلىق

ئوقۇتقۇچى: قادىر، دەپ بېقىڭە، توخۇنىڭ يېشىنى نېمە ئارقىلىق پەرق ئېتىشكە بولىدۇ؟

قادىر: چىش ئارقىلىق، مۇئەللىم.

ئوقۇتقۇچى: توخۇنىڭ چىشى يوق تۇرسا.
قادىر: توخۇنىڭ چىشى يوق بولۇشى مۇمكىن، لېكىن مېنىڭ بار، ئاھايىتى يۇمشاق بولسا، ئۇ چۇجىنىڭ گۆشى، قاتتىق بولسا قېرى توخۇنىڭ گۆشى بولىدۇ ـ دە!

قۇياش ۋە ئاي

بالا: دادا، ئاي چوڭمۇ، قۇياش چوڭمۇ؟
دادىسى: قۇياش ئايغا قارىغاندا 120 ھەسسە چوڭ.
بالا: ئۇنداق بولسا قۇياش نېمىشقا ئاينىڭ ئالدىغا كىرىپ قاچىدۇ؟

«قايسى ئالمىنى ئالىسەن؟»

ئانىسى: بالام، سەن قايسى ئالمىنى ئالىسەن؟

بالىسى: مەن ئاشۇ ئەڭ چوڭ ئالمىنى ئالىمەن.
ئانىسى: سەن ئەدەبلىك بولۇپ، كىچىكىنى ئالىمەن دېيىشىڭ كېرەك ئىدى.
بالىسى: ئانا، ئەدەبلىك بولۇش ئۈچۈن يالغانچىلىق قىلىش كېرەكمۇ؟

«ئەقىللىك» ئوكا

بىر كىشى بىر جۈپ ئاكا ـ ئوكىنى ئۇچرىتىپ قېلىپ ئۇلاردىن سوراپتۇ:
ـ ئىككىڭلار بىر ـ بىرىڭلارغا بەك ئوخشايدىكەنسىلەر، بويىڭلارمۇ ئوپمۇئوخشايدىكەن، زادى ئايرىۋالغىلى بولمايدىكەن، قېنى ئېيتىپ بېقىڭلار، ئىككىڭلاردىن قايسىڭلار ئاكا، قايسىڭلار ئوكا؟
ئاكىسى جاۋاب بېرەي دەپ تۇرۇشىغا ئوكىسى دەرھال ئالدىغا چىقىپ ئاكىسىنى

توسۇپ:
— ئاكا، ئۇنىڭغا ئېيتماڭ، ئۆزى تاپسۇن، دەپ ۋارقىراپتۇ.

قۇلاق

— بۈگۈن مەن بىر گەپنى ئاڭلىدىم.
— نېمە گەپ ئۇ؟ ماڭا ئېيتىپ بەرمەمسەن؟
— ياق، بۇنى ئەكبەرنىڭ قۇلىقىغا ئېيتىپ بېرىمەن.
— بوپتۇ، ئېيتىپ بەرمىسەڭ بەرمە، بەرىبىر مەن بۇنى ئەكبەرنىڭ سول قۇلىقىدىن ئاڭلىۋالىمەن.
— نېمە؟
— ئەكبەرنىڭ ئوڭ قۇلىقىغا گەپ قىلسا، سول قۇلىقىدىن چىقىپ كېتىدۇ ئەمەسمۇ؟

«سىزگە يەتمەيدىكەن»

باللار باغچىسىنىڭ بىر ئايال ئوقۇتقۇچى-سى بىر مەزگىل سىرتقا چىقىپ كېتىپ، يەنە باغچىغا قايتىپ كەلدى. ئۇ سىنىپىغا كىر-گەندىن كېيىن:

— مېنىڭ ئورنىمدا سىلەرگە دەرس ئۆتكەن مۇئەللىم قانداقراقكەن؟ — دەپ سورىدى. بىر ئوغۇل ئوقۇغۇچى ئورنىدىن دەس تۇرۇپ:

— يامان ئەمەس ئىكەن، بىراق، ئەقىل جەھەتتە سىزگە يەتمەيدىكەن، چۈنكى ئۇ پىشانىنى ئىككى قولى بىلەن چالىدىكەن، — دەپ جاۋاب بەردى.

«جاۋاب بەرمەك تەسكەن»

بىر ئوقۇغۇچى ئىمتىھان مەيدانىغا كىرىپ

كەلدى. ئۇ ئەمدىلا ئولتۇرۇشىغا پروفېسسور ئۇنىڭدىن سوئال سورىدى. ئوقۇغۇچى جاۋاب بېرەلمىدى. ئۇ سوئالنى قايتا تەكرارلىدى. ئوقۇغۇچى يەنىلا جاۋاب بېرەلمىدى.

— بۇ سوئال بەك تەسمىكەن؟ — سورىدى پروفېسسور ئۇنىڭدىن.

— سوئال تەس ئەمەسكەن، بىراق جاۋاب بېرىش تەسكەن، — دەپ جاۋاب بەردى ئوقۇغۇچى.

يىلان ئۇچراپ قالسا...

— بالام، ئەگەر سەن كۆزەينەكلىك يىلانغا ئۇچراپ قالساڭ قانداق قىلىسەن؟

— ئۇنىڭ كۆزەينىكىنى چېقىۋېتىپ قاچىمەن.

ئاق چاچ ۋە قارا ساقال

ئاتا ـ بالا ئىككىسى يولدا كېتىۋېتىپ، ساقىلى قارا، چېچى ئاق بىر ئادەمنى كۆرۈپ قالدى.

ــ دادا، بۇ ئادەمنىڭ نېمە ئۈچۈن ساقىلى قارا، چېچى ئاق؟

ــ چۈنكى چېچى ئۆزى بىلەن تەڭ ئاپىرىدە بولغان، لېكىن، ساقىلى 30 يىلدىن كېيىن ئۆسۈپ چىققان ـ دە.

ــ ھە، بىلدىم. چېچى ساقىلىدىن 30 ياش چوڭ بولغانلىقى ئۈچۈن، ئالدىدىراق ئاقىرىپ كېتىپتۇ ـ دە.

تېز ئىنكاس قايتۇرۇش

مۇئەللىم: كىچىك دوستلار، ئاڭلاپ تۇرۇڭ-

لار، مەن سىلەرگە بىر تېپىشماق ئېيتاي، قېنى كىم تاپالايدىكەن، ئۇ ھەر كۈنى ئەتىگەن سىلەرنى چاقىرىپ ئويغىتىدۇ، پۈتۈن ئۈستىبېشىنى چىرايلىق تۈكلەر قاپلىغان، ئۇ نېمە؟

—پەي سۈپۈرگە،—دېدى بىر ئوقۇغۇچى ئورنىدىن چاچراپ تۇرۇپ تېزلا جاۋاب بېرىپ،— دادام ھەر ئەتىگىنى قولىغا پەي سۈپۈرگىنى ئېلىپ ئۈنسك بىلەن مېنى نوقۇپ ئويغىتىدۇ.

«كۆپ قىسقا»

جامال ئۆزىنىڭ ئىمتىھان نەتىجىسى يېزىلغان كۆرسەتكۈچنى خۇشال قىيا پەتتە بوۋىسىغا كۆرسەتتى.

— ھەي،— دېدى بوۋىسى،— مەن **ئوقۇغان** چاغلاردا تارىختىن ئالىدىغان **نومۇرۇم 100**

دىن چۈشمەيتتى، سەن ئارانلا 80 نومۇر ئاپسەن.

— بىراق، بوۋا، — دېدى جامال ئۆزىنى ئاقلاپ، — ئۇ چاغدىكى تارىخ هازىرقىدىن كۆپ قىسقا — دە!

هورۇنلۇق دېگەن نېمە؟

مۇئەللىم ئوقۇغۇچىلارغا «هورۇنلۇق دېگەن نېمە» دېگەن ماۋزۇدا بىر پارچە ماقالە يېزىپ كېلىشنى تاپشۇردى.

ئەتىسى، سىنىپتىكى هەممە ساۋاقداش يېزىپ كەلگەن ماقالىلىرىنى مۇئەللىمگە تاپشۇردى. مۇئەللىم كامالنىڭ مەشق دەپتىرىنى تەكشۈرۈپ كۆرگەندە، ماۋزۇ ئاستىدىكى بىرىنچى بەتكە هېچنېمە يېزىلمىغان، ئىككىنچى بېتىمۇ ئاپئاق تۇرغان، ئۈچىنچى بېتىگە بولسا: «هورۇنلۇق دېگەن مانا مۇ-

شۇنداق» دېگەن بىر قۇرلا خەت يېزىلغان ئىدى.

ئىسمىنى سوراش

ساياھەتچى: ھەي بالا، ئىسمىڭ نېمە؟
كىچىك بالا: بىلمەيمەن.
ساياھەتچى: ئۇنداقتا، تاماق تەييار بولغاندا، ئاناڭ سېنى نېمە دەپ چاقىرىدۇ؟
كىچىك بالا: ئانام چاقىرغۇچە مەن بىرىنچى بولىمەن.

«كىم ھەممىدىن ھورۇن»

دادىسى: بەختىيار، سىنىپىڭلاردا ھەممىدىن كىم ھورۇن؟
بەختىيار: بىلمەيمەن.
دادىسى: سەن بىلىشىڭ كېرەك، ساۋاق-

داشلىرىنىڭ دەرس تەكرارلاۋاتقاندا كىم ئۆگىنىش قىلماي ئۇيان - بۇيانغا قاراپ ھاڭۋېقىپ يۈرۈيدۇ؟

بەختىيار: ھە بىلدىم، مۇئەللىم ھاڭ-ۋېقىپ ئولتۇرىدۇ.

ئوقۇغۇچىنىڭ جاۋابى

مۇئەللىم: باقى، ئېيتىپ باقە، «ئۆزىگە ئاۋارىچىلىق تېپىۋېلىش» دېگەن سۆزنىڭ مەنىسى نېمە؟

ئوقۇغۇچى: ئۇنىڭ مەنىسى، بىلمەيدىغان مەسىلىگە سىنىپتا قول كۆتۈرمەسلىك كېرەك، دېگەندىن ئىبارەت.

قورقۇنچ

بىر ئوقۇغۇچى ئۆزىنىڭ يەر تەۋرەش يۈز

بەرگەن رايوندا بولغانلىقى ھەققىدە سۆزلەۋاتاتتى.
— ئۇ چاغدا سىز ئىنتايىن قورقۇپ كەتكەنسىز؟— سورىدى بىر ساۋاقدىشى ئۇنىڭدىن.
— ياقەي، ئانچە قورقۇپ كەتمىدىم،— دېدى ئۇ — يەرنىڭ قورقۇنچى بەك بولدى.
ئۇ، قورققىنىدىن تىترەپ كەتتى.

ئەنسىرەش ھاجەتسىز

ئەسقەرنىڭ بويى ئۆسمىگەچكە ئۇ ئۆزىنى تولىمۇ تۆۋەن چاغلايدىكەن.
دادىسى ئۇنىڭغا تەسەللىي بېرىپ دەپتۇ:
— پاكار بولغانلىقىڭ نېمە يامىنى؟ ئەنسىرەش ھاجەتسىز، باشقىلار ساڭا گەپ قىلغاندا ئېگىلىشىدۇ ئەمەسمۇ؟!

«دېرىزىمىز غەرب تەرەپتە»

ئوقۇتقۇچى: تەتىلدە سەن قايسى ۋاقىتتا ئورنىڭدىن تۇرىسەن؟

ئوقۇغۇچى: كۈننىڭ تۇنجى نۇرى دېرىزى‑دىن ئۆيىمىزگە چۈشكەن ھامان ئورنۇمدىن تۇرىمەن.

ئوقۇتقۇچى: ئۇ بەك ئەتىگەن ئەمەسمۇ؟

ئوقۇغۇچى: ياق، بىزنىڭ ئۆينىڭ دېرىزىسى غەربكە قارايدۇ.

«ھەممىنى يېگىلى بولامدۇ؟»

بىر ئائىلە كىشىلىرى بىر يەرگە جەم بولۇپ تاۋۇز يېيىشكە باشلىدى.

— دادا، تاۋۇزنىڭ ھەممىسىنى يېگىلى بولام‑دۇ؟ — دەپ سورىدى بەش ياشلىق ئوغلى.

— شۇنداق،— جاۋاب بەردى دادىسى.
— ئۇنداقتا شاپىقىنىمۇ يىگىلى بولامدۇ؟— دەپ سورىدى بالىسى يەنە.

«قورسىقىمنىڭ پارتلاپ كېتىمدۇ»

بىر بالا ناھايىتى كۆپ پىچىنە يېدى. ئۇ يەنە يېمەكچى بولۇۋېدى، دادىسى ئۇنىڭغا دېدى:
— ئەمدى يېمە، مۇشۇنداق يەۋەرسەڭ قورسىقىڭ پارتلاپ كېتىدۇ.
— مەن يەنە يەۋاتقاندا سىز نېرىراق تۇرسىڭىز بولامدۇ،— دېدي بالا.

سوغۇق يەر

جۇغراپىيە ئوقۇتقۇچىسى بىر ئوقۇغۇچىدىن سورىدى:

— مەملىكىتىمىز بويىچە ئەڭ سوغۇق بولىدىغان يەر قايسى؟

— ئەڭ سوغۇق يەر توڭلىتىش ئىسكىلاتى،— دەپ جاۋاب بەردى ئوقۇغۇچى.

«سەندىن مەن قېرىكەنمەن»

ياش بىر كىشى ئېھتىياتسىزلىقتىن يىقىلىپ چۈشۈپتۇ. بۇنى بالىسى كۆرۈپ قاپتۇ. ئۇ بالىسىدىن ئىزا تارتىپ كېتىپتۇ – دە:

—ئوغلۇم، داداڭ قېرىپ قالدى،— دەپتۇ.

ئىككىنچى كۈنى ئۇ ئىشتىن قايتىپ كېلىشىگە ئوغلى يۈگۈرۈپ كېلىپ:

— دادا، مەن سەندىن قېرىكەنمەن، بۈگۈن مەن ئۈچ قېتىم يىقىلىپ چۈشتۈم،— دەپتۇ مەيۈس هالدا.

ئىككى خىل ئىپتىماللىق بار

چولپ ئانىسى: بالام، ئاكاڭ نەگە كەتكەندۇ؟
نەۋرىسى: بەلكىم دەريا بويىغا كەتكەندۇ؟
چولپ ئانىسى: دەريا بويىدا نېمە ئىش قىلىدۇ؟
نەۋرىسى: مېنىڭچە، ئىككى خىل ئېھتىماللىق بار: ئەگەر مۇز قېلىن بولسا، ئۇ چوقۇم مۇز تېيىلىۋاتىدۇ، مۇز نېپىز بولسا، ئۇ چوقۇم سۇ ئۈزۈۋاتىدۇ.

ياخشى كۆرۈش

— سەن تارىخ دەرسىنى ياخشى كۆرەمسەن؟
— بەزى ۋاقىتتا ياخشى كۆرىمەن، بەزى ۋاقىتتا ياخشى كۆرمەيمەن.

— قايسى ۋاقىتتا ياخشى كۆرىسەن؟
— تارىخ مۇئەللىمى ئاغرىپ قالغان چاغدا.

«بۇ جايمۇ بىزنىڭ ئۆيگە تەۋە»

بىر بالا ئىشىكى ئالدىدىكى سۇپىدا ئولتۇراتتى، بىر كىشى كېلىپ ئۇنىڭدىن سورىدى:
— شا كىچىك، ئۆيدە ئادەم بارمۇ؟
— بار.
ھېلىقى كىشى ئىشىك قوڭغۇرىقىنى باستى، قوڭغۇراق قايتا - قايتا جىرىڭلىسىمۇ ئۆيدىن ھېچقانداق شەپە چىقمىدى. ئۇ بالىنىڭ قېشىغا قايتىپ كېلىپ:
— ئۆيدە ئادەم بار دېگەن ئىدىڭغۇ؟ — دېدى خاپا بولۇپ.
— مەن ئادەم ئەمەسمۇ؟ — بالا خاتىرجەم،

بەرۋاسىز هالدا جاۋاب بەردى،ـــ مەن ئوتـ
تۇرۇۋاتقان بۇ جايمۇ بىزنىڭ ئۆيگە تەۋە ـ
دە!

يامغۇرنىڭ مەنبەسى

ئوقۇتقۇچى: دەپ باقە، نېمىشقا يامغۇر
ياغىدۇ؟

ئوقۇغۇچى: ئاسماندا ئىككى بۇلۇت ئۆز
ئارا سوقۇشۇپ قالسا، چاقماق ئۇلارنى ئو-
رىدۇ. شۇنىڭ بىلەن ئۇلار ئاغرىققا چىدى-
ماي يىغلاپ تاشلايدۇ.

«سىزدىن قورقىمەن»

دادىسى: ئوغلۇم، سەن كىمدىن قورقىسەن؟
بالىسى: سىزدىن.
دادىسى: نېمىشقا؟

بالىسى: ھېلىلا ئانام، داداڭ دېگەن ئىتنىڭ كېلىدىغان ۋاقتى بولۇپ قالدى دېگەن. شۇڭا چىشلىۋالامدىكىن دەپ قورقىمەن.

«بىر قېتىم ئارتۇق بېرىپسىز»

دادىسى: سەن ئەتىدىن كەچكىچە دەرس تەكرارلىماي بازارغا بېرىپ بىلىيارت ئوينىشنىلا بىلىسەن، مەن بازارغا بەش قېتىم بارسام، تۆت قېتىم سېنى كۆرىمەن.
بالىسى: ئۇنداقتا سىز بازارغا مەندىن بىر قېتىم ئارتۇق بېرىپسىز — دە.

«ئاخىرىنى ئۆتۈپ بەرسىڭىز»

ئوقۇغۇچى: مۇئەللىم، خەنزۇ تىلى دەرسىنى ئۆگىنىش بەك قىيىنمۇ؟

ئوقۇتقۇچى: دەسلىپىدە قىيىن، ئاخىرىدا ئاسانلىشىدۇ.
ئوقۇغۇچى: ئۇنداقتا بىزگە ئاخىرىنى ئۆتۈپ بەرسىڭىز ئىكەن.

تاپشۇرۇق ئىشلەش

ياسىننىڭ ھەر دائىم تاپشۇرۇقى خاتا بولۇپ چىقاتتى، بىر كۈنى مۇئەللىم ئۇنىڭ تاپشۇرۇقنى توغرا ئىشلىگەنلىكىنى كۆرۈپ ئالدىغا چاقىرتتى ـ دە، سورىدى:

ــ سەن بۇ قېتىم تاپشۇرۇقنى توغرا ئىشلەپسەن، بۇ قانداق گەپ؟ داداڭ ئىشلەپ بەردىمۇ ـ يە؟

ــ دائىم دادام ئىشلەپ بېرەتتى. ئاخشام دادامنىڭ ۋاقتى يەتمەي ئۆزۈم ئىشلىگەن ئىدىم.

«مەن سەندىن چوڭ بولغاچقا»

پۇتبول ۋاسكىتبولغا مۇراجىئەت قىلدى:
— بۇرادەر، نېمە ئۈچۈن مەن دائىم تېپىلىمەنۇ، سەن دائىم ئۇرۇلىسەن؟
— چۈنكى مەن سەندىن چوڭ بولغىنىم ئۈچۈن.

توي خېتى

بالىسى: دادا، قوشنىمىز توي قىلماقچىكەن، نېمىشقا قىزىل خاترە سېتىۋالىدۇ؟
دادىسى: ئەخمەق، ئۇ دېگەن توي خېتى، دادا ڭنىڭ ئەينى يىللاردا تېخى ئۇنداق نەرسىسى يوق ئىدى.
بالىسى: توي خېتى دېگەن نېمە؟
دادىسى: توي خېتى دېگەن كاپالەتنامە

يېزىش دېگەن گەپ.

بالىسى: ھە، دادام ئاپامنى دائىم ئېمىشقا ئۆرىدىكىن دېسەم، ئەسلىدە دادام توي قىلـ غاندا ئانامغا كاپالەتنامە يېزىپ بەرمىگەن ئىكەن ـ دە!

تېلېۋىزور كۆرۈش

بالىسى: دادا، مەن تېلېۋىزور كۆرىمەن.

دادىسى: بولمايدۇ، بۈگۈن توك توختاپ كەتتى. كۆرگىلى بولمايدۇ.

بالىسى: شام يېقىپ كۆرسەم بولامدۇ؟

«تۆت پەرزەنتلىك دەك»

ئانىسى: قىزىم، ئىدارىمىزدىن ئىككى پەر- زەنتى بارلارغا بېرىدىن ئويۇنچۇق بېرىدىكەن، سىزگە ئالغاچ كېلىمەن.

قىزى: ئۇنداق بولسا «مەن تۇت پەرزەنىلىك» دەپ ئاكامغىمۇ بىر ئويۇنچۇق ئالغاچ كېلىڭ.

ئوقۇغۇچىنىڭ جاۋابى

ئوقۇتقۇچى: تارىخ دەرسىدىن ئىمتىھان ئېلىۋېتىپ، ئازراقمۇ بىر نەرسە يازالماي ئولتۇرغان بىر ئوقۇغۇچىغا:

— ۋاقىت توشاي دەپ قالدى. تېخىچە يېزىپ بولالمايسەنغۇ؟ — دېدى كايىپ.

— شۇنداق بولىدۇ — دە، مۇئەللىم يېزىۋاتقىنىم نەچچە مىڭ يىللىق تارىخ تۇرسا، — دېدى ئوقۇغۇچى جاۋاب بېرىپ.

«تۈنۈگۈن ئۆيدە ئادەم يوق ئىدى»

— بىچارە بالا، نېمىگە يىغلايسەن؟

— ئىشكنى ئىتتىرىشىمگىلا ئىمشىك بېشىنىڭ تېرىسىنى سويۇۋەتتى.

— مۇنداق قىلە مەن كۆرۈپ باقاي، قاچان شۇنداق بولدى؟

— تۈنۈگۈن ئاخشام.

— ئۇنداق بولسا نېمىشقا بۈگۈن يىغلايسەن؟

— تۈنۈگۈن ئۆيدە ئادەم يوق ئىدى.

«ئاق ساقال»

بالىسى: ئانا، ماڭا چاچ بويىقى ئېلىپ بەرسىڭىز بولاتتى.

ئانىسى: چاچ بويىقىنى نېمە قىلاتتىڭ؟

بالىسى: دادام مېنى داۋاملىق «ئاق ساقال» دەيدۇ، شۇڭا چىقماي تۇرۇپ ئاقىرىپ كەتكەن ساقىلىمنى بوياۋالاي دەيمەنا.

كىر ئالغۇنى توختىتىش

بالىسى: دادا، مەن رېمونت ئىشلىرىغا خېلى پىششىق قالغاندەك قىلىمەن، ئاپام تۈنۈگۈن كىر ئالغۇنى توختىتالمىغان ئىكەن، ئۇنى دەرھال توختىتىپ بەردىم.

دادىسى: قانداق قىلىپ؟

بالىسى: توك سىملىرىنى ئامبۇردا كېسىۋېتىپ.

«تەقدىرنامەڭ قېنى؟»

بالىسى: دادا، ئاخشام ھەممە پەنلەردىن 100 نومۇر ئېلىپ «ئۈچتە ياخشى» ئوقۇغۇچى بولۇپ چۈشەپ قاپتىمەن.

دادىسى: ئۇنداق بولسا تەقدىرنامەڭ قېنى؟

بالىسى: چۈشۈمدە قالدى.

«مەن ئوقۇغۇچى ئەمەس»

دادىسى: خۇمپەر! ئوقۇتقۇچى ساڭا ئادەم تىللىماسلىق كېرەك دەپ ئۆگىتىۋاتسا، نېمە ئۈچۈن يەنە ئادەم تىللايسەن؟

ئوغلى: سەن ھېلىلا تېخى مېنى تىللىدىڭغۇ؟

دادىسى: مەن ئوقۇغۇچى ئەمەس.

بوۋاي ۋە نەۋرە

نەۋرىسى بوۋىسىدىن سوراپتۇ:

— ئادەمنىڭ كۆزى، قۇلىقى، قولى ئىككى بولىدىكەن. نېمە ئۈچۈن ئاغزى بىر بولىدۇ؟

بوۋىسى:

— ئادەملەرنىڭ كۆپ كۆرۈپ، كۆپ ئاڭلاپ، كۆپ ئىشلىشى ئازگەپ قىلىشى ئۈچۈن، — دەپتۇ.

ئەۋرىسى يەنە:

— بوۋا، ئۇنداقتا ئادەمنىڭ بېشى نېمە ئۈچۈن بىرلا بولىدۇ؟

— ئەگەر كاللا ئىككى بولسا، ساڭا ئوخشاش قالايمىقان ئويلارنى كۆپ قىلىدىغان بولۇپ قالىدۇ — دە.

— مېنىڭ بېشىم سىزگە ئىككى كۆرۈنۈۋاتامدۇ، بوۋا؟

كېيىم ئالماشتۇرۇش

بىر شىركەتنىڭ كىيىم - كېچەك مودېلى دوستىغا دېدى:

— مەن يېڭىچە كىيىم - كېچەك كۆرگەزمە قىلىمەن، بىر كۈندە بەش قېتىم كىيىم

ئالماشتۇرىمەن.

بىر كىچىك ئوغۇل بالا بۇ گەپنى ئاڭلىغاندىن كېيىن دېدى:

— بۇ يېڭىلىق ئەمەس، مېنىڭ سىڭلىم كۈندە 10 قېتىم كىيىم ئالماشتۇرىدۇ.

— سېنىڭ سىڭلىڭ قانچە ياشقا كىردى؟

— ئۈچ ئايلىق بولدى.

«قانداق ئادەمنى...»

ئوغلى: ئانا، قانداق ئادەمنى «خوپ - خوپ» دەپ تۇرىدىغان ئادەم دەيدۇ؟

ئانىسى: ھە، ئاغزىدا دائىم «توغرا، توغرا، توغرا» دەيدىغان ئادەمنى، دادىسى، دېگىنىم توغرىمۇ؟

دادىسى: توغرا، توغرا، توغرا.

«ئىككىنچى نۇسخىسى بولمامدۇ»

ئاچىسى ماتېماتىكا سوئاللىرىنى ئىشلەۋاتقان ئۇكىسىدىن سورىدى:
— ئۇكام، سەن دەپ باقە، ئانامىنىڭ ئانىسىنى نېمە دەپ ئاتايمىز؟
— ئۇنىمۇ بىلمەمدىغان، ئانامنىڭ ئىككىنچى نۇسخىسى بولمامدۇ؟

«چوڭ دادام هايات ۋاقتىدا»

دادىسى: ئوغلۇم، بەش يۈەن بېرىپ تۇرساڭچۇ؟
بالىسى: يېنىمدا پۇل يوق.
دادىسى: پۇل يانچۇقۇڭدىن كۆرۈنۈپ تۇرۇقلۇق نېمىشقا ئۇنداق دەيسەن؟
بالىسى: چوڭ دادام هايات ۋاقتىدا

سىزمۇ شۇنداق دەيتتىڭىزغۇ؟

«ئاڭلىيالمايمەن»

بىر كىشى قوشكېزەك باللارنىڭ دادىسىدىن سوراپتۇ:
— ئىككى بالا سىزنى تازا ئاۋارە قىلدىغۇ دەيمەن.
— بۇ ئانچە قورقۇنچلۇق ئەمەس، — دەپتۇ باللارنىڭ دادىسى،— بىر بالام ۋارقىرغىلى تۇرغاندا ئىككىنچى بالامنىڭ غەلۋىسىنى ئاڭلىيالمايمەن.

«باش كىيىمنى كىمگە ساتىسىز؟»

باش كىيىم تىكىپ ساتقۇچى ئۇستام ئۆز ئوغلىنىڭ يىللىق ئىمتىھاندىن ئۆتەلمىگەنلىكىنى ئاڭلاپ، غەزەپ بىلەن ئۇنىڭغا:

— ئەگەر بارلىق ئادەم ساگا ئوخشاش كاللا ئىشلەتمىسە، كاللىنىڭ نېمە كېرىكى،— دەپتۇ.

— ئەگەر كىشىلەردە كاللا بولمىسا، سىز باش كىيىمنى كىمگە ساتىسىز،— دەپ جاۋاب بېرىپتۇ ئوغلى.

ھۈنەر ئۆگىنىش

— بالامغا بىرەر ھۈنەر ئۆگىتىپ قويسىڭىز؟ — دەپتۇ بىر كىشى ھېسامغا.

— بولىدۇ، ھەر ئايدا ئۆگىتىش ھەققى ئۈچۈن 90 يۈەن تۆلىسىڭىز بولىدۇ.

— ياھ، نېمە دېگەن قىممەت، 90 يۈەنگە بىر ئېشەك كەلمەمدۇ؟

— ئۇنداق بولسا شۇ پۇلغا ئېشەك ئېلىپ، ئېشىكىڭىزنى ئىككى قىلىۋېلىڭ، — دەپتۇ ھېسام.

يولدىن ئۆتكەندە

ئالىم: سەن ھەمىشە بۇ يەردە تۇرۇپ نېمە ئىش قىلىسەن؟

بارات: ئانام مېنى يولدىن ئۆتكەندە ئېھتىيات قىلغىن، ماشىنىلار ئۆتۈپ بولغاندىن كېيىن ئاندىن ئۆتكىن دېگەن ئىدى، بىراق مەن ئۇزاق ساقلىدىم. بىرەر ماشىنىنىڭمۇ ئۆتكىنىنى كۆرمىدىم.

كۆڭلەك ئىزدەش

— سىڭلىم، نېمە ئىزدەۋاتىسەن؟

— ھېلىقى ئۇزۇن كۆڭلىكىمنى!

— شۇنداق قارا قىشتا يازلىق كۆڭلەك كىيەمتىڭ؟

چۈشتىن كېيىن ئىنگلىزچە ئىمتىھان

ئالاتتى!

ئۇزۇن كۆكلەك بىلەن ئىنگلىزچە ئىمتىھاننىڭ نېمە مۇناسىۋىتى بار؟

— ئۇزۇن كۆكلىكىمنىڭ ئۈستىدە 26 ئىنگلىزچە ھەرپ بار ئىدى.

تېپىشماقنىڭ جاۋابى

بىر بالا تېپىشماق ئېيتىپ ھېسامدىن جاۋابىنى سورىدى:

— بالىسى توي ئوينايدۇ، ئانىسى ئۆي ساقلايدۇ، ئۇ نېمە؟

ھېسام تېپىشماقنىڭ جاۋابىنى تەخىرسىز تاپتى:

— ئۇ بىزنىڭ قوشنىمىز خاسىيەتخان بىلەن ئۇنىڭ قىزى روزىگۈل!

«جاۋابىمنى چۈشەنمىگەنلىكىدىن»

دادىسى: ئوغلۇم، ئىمتىھان نەتىجەڭنىڭ تۆۋەن بولۇشى مۇئەللىمىڭنىڭ سوئاللىرىنى چۈشەنمىگەنلىكىڭدىن بولغانمۇ قانداق؟

ئوغلى: ياق، بۇ مۇئەللىمنىڭ جاۋابىمنى چۈشەنمىگەنلىكىدىن بولغان.

«مۈشۈكتىن سوراڭ»

بىر بالا ھېسامدىن سورىدى:

— ھېسامكا بىلەمسىز، بىر چاشقان ئوتتۇرا ھېساب بىلەن قانچىلىك ئۆمۈر كۆرەلەيدۇ؟

ھېسام دېدى:

— سىز بۇنى ئەڭ ياخشىسى مۈشۈكتىن سوراڭ!

بالا ھەيران بولۇپ سورىدى:

— نېمىشقا؟
ھېسام چۈشەندۈرۈپ دېدى:
— چۈنكى چاشقاننىڭ قانچىلىك ئۆمۈر كۆرۈشى مۈشۈكنىڭ ئىنسابىغا باغلىق.

غەلىبە

ئاباس: ئىنىڭىزگە نېمە بولدى؟
بارات: ئۇ، كارىۋاتتا يېتىپ قالدى! چۈنكى ئۇ جاراھەتلەنگەن.
ئاباس: تازىمۇ كېلىشمەسلىك بوپتۇ، نېمە ئىش بولغانتى؟
بارات: بىز ئويىنىشىپ، كىم دېرىزىدىن بەدىنىنى ئەڭ كۆپ چىقىرالايدۇ دەپ بەسلەشكەن، نەتىجىدە ئۇ ئۇتۇپ چىقتى.

يوشۇرۇن ئىسپاتلاش

ئاپالى ئۆلۈپ كەتكەن بىر بوۋاي قايتا

ئۆيلەنمەكچى بولۇپتۇ، لېكىن بۇنى بالىلىرىغا ئېيتىشتىن ئىزا تارتىپ، ئۇنى يوشۇرۇن ئىپا- دىلىمەكچى بولۇپتۇ - دە، ئوغلىغا:

— ئوغلۇم، كېچىسى يالغۇز ئۇخلاپ توڭۇپ قېلىۋاتىمەن،— دەپتۇ.

ئوغلى دەرھال بىر چوڭ تاشنى قىزىتىپ خالتىغا سېلىپ ئەكىلىپ بېرىپتۇ.

ئۇزاق ئۆتمەي بوۋاي يەنە ئوغلىغا:

— ئوغلۇم، دۈمبەم قىچىشىپ قالغاندا، قاش- لاپ قويىدىغان ئادەم يوق بولۇۋاتىدۇ،— دەپتۇ.

ئوغلى ئۇنىڭغا دۈمبە قاشلىغۇچ ئەكې- لىپ بېرىپتۇ. ئارىدىن ئىككى ئاي ئۆتكەندىن كېيىن ئوغلى توي قىلماقچى بولۇپ دادىسىغا بىۋاستە ئېيتالماي تاغىسى ئارقىلىق خەۋەر بېرىپتۇ. بۇنى ئاڭلىغان دادىسى:

— ئۇنىڭغا خوتۇن ئېلىپ بەرمەي، قىزى- لغان بىر خالتا تاش بىلەن دۈمبە شلىغۇچ ئېلىپ بېرىڭلار،— دەپتۇ.

ئۆزى قىلىش

ئابلىز: سەن مېنىڭ تاپشۇرۇقۇمنى كۆچۈر-
مەكچى بولساڭ، مەن ساڭا ياردەملىشىپ
كۆچۈرۈپ بېرەي.
بېلىقىز: ياق، مەن ئۆزۈم كۆچۈرەي، مۇئەل-
لىم بىزگە ئۆزىنىڭ ئىشىنى ئۆزى قىلىش كې-
رەك، دېگەن.

«ياشاۋېرىدۇ»

ئابدىغىنى: ئىنسانلار ئۈچۈن ئەڭ قىممەت-
لىك نەرسە نېمە؟
بەختىيار: ئەلۋەتتە نان!
ئابدىغىنى: ياق، ئىنسانلار ئۈچۈن ئەڭ
قىممەتلىك نەرسە سۇ، چۈنكى سۇ بولمىسا
ئىنسانلار ياشىيالمايدۇ.

بەختىيار: ئىنسانلار سۇ بولمىسىمۇ چاي ئىچىپ ياشاۋېرىدىغۇ؟

«قۇدۇق قازغاندىچۇ؟»

دادىسى ئوغلىغا تەربىيە بېرىپ دېدى:
— ھەرقانداق ۋاقىتتا مەيۈسلەنمەي باتۇرانە ئالغا باس، نىشان بىر - بىرىدىن يۈكسەك بولۇش كېرەك. قانداق ئىش بىلەن شۇغۇللانساڭ، يۇقىرى پەللىگە چىقىشقا تىرىشىشىڭ لازىم.
بالىسى دادىسىنىڭ گېپىنى ئاڭلاپ دېدى:
— قۇدۇق قازغاندا قانداق قىلىمەن؟

«مەن بولىمەن»

مۇئەللىم ئۇيغۇر ئەدەبىياتى ئۇستىدە

سۆزلەۋېتىپ ئابدۇرېشىت ئىسىملىك بىر ئوقۇ-
فۇچىدىن سوراپتۇ:
— سەن دەپ باقە، ئابدۇرېشىتخان كىم؟
— ئابدۇرېشىتخان مەن بولىمەن.

سوراش

بالىسى دادىسىنىڭ ئىشخانىسىغا ۋارقىرى-
غىنىچە كىرىپ كېلىۋېدى، دادىسى ئاچچىقى
بىلەن بالىسىغا دېدى:
— مەن بىر ئىش بىلەن شۇغۇللىنىۋاتقاندا
كەپ سورىمساڭ كەپ قىلما دېگەن ئىدىمغۇ؟
بالىسى يەرگە قاراپ تۇرۇپ دېدى:
— ئۇنداق بولسا، قايسى ئۆيگە ئوت كەتتى،
دەپ سوراڭ!

«كۆرگەلى بولمايدۇ»

ئوقۇتقۇچى: قارىغا ئالغان ۋاقىتىدا نېمە

ئۇچۇن بىر كۆزنى يۇمۇۋېلىش كېرەكلىكىنى بىلەمسىز؟

ئوقۇغۇچى: ئەلۋەتتە بىلىمەن. ئەگەر ئىككى كۆزنى تەڭلا يۇمۇۋالسا ھېچنېمىنى كۆرگىلى بولمايدۇ - دە!

چوڭ

تۇرسۇن: مەن سىنىڭدىن چوڭ.

ئەكبەر: ياق، مەن سىنىڭدىن چوڭ، چۈنكى مەن ئاتا - ئانام توي قىلىپ بىر ئايغا قالمايلا تۇغۇلغان.

تۇرسۇن: ئۇغۇ شۇنداق، لېكىن مەن ئاتا ئانام توي قىلماستىلا تۇغۇلغان، شۇنىڭ ئۈچۈن مەن سىنىڭدىن چوڭ.

تەبىر بېرىش

— مەن تەبىئىيلىك بىلەن سۈنئىيلىكنىڭ

ئەمەلىيەتتە قانداق بولىدىغانلىقىنى كۆرمىدىم،—
دېدى بىرەيلەن.

— نېمىشقا كۆرمەيسەن، مەسىلەن، خان ئاچاڭنىڭ ئەتىگەندە ئورنىدىن تۇرغان ۋاقتىدىكى كۆرۈنۈشى — تەبىئىيلىك، گىرىم قىلىغاندىن كېيىنكى كۆرۈنۈشى — سۈنئىيلىك،— دېدى يەنە بىرسى.

گەپ تالىشىش

ئاكىسى: ھە دېسىلا گەپ ياندۇرىسەن، بىلىپ قوي، مەن سېنىڭ ئاكاڭ، سەندىن ئىككى ئىشتاننى كۆپ يىرتقان.

ئۇكىسى: نەدىكى گەپنى قىلىسەن، ساڭا كىچىك كەلگەننى مەن كىيىپ يىرتىمغۇ؟!

ھېسابات

ئاتىسى باشلانغۇچتا ئوقۇيدىغان بالىسىنى

سىناپ بېقىش ئۈچۈن:
ــ مەن ساڭا سەككىز ئالما بەرسەم ئۇنىڭ
ھەر ئىككىسىدىن بىرنى ئۇكاڭغا بەرسەڭ، ئۇ
چاغدا ئۇكاڭغا قانچىنى بەرگەن بولىسەن؟ــ
دەپ سوراپتۇ.
بالىسى جاۋاب بېرىپتۇ:
ــ بىرنى.
ئاتىسى: نېمە ئۈچۈن بىر بولىدۇ؟ سەن
ھېسابنى ئۆگەنگەنغۇ؟
بالىسى: مەنغۇ ئۆگەنگەن، بىراق ئۇكام
ئۆگەنمىگەن.

جۇغراپىيە دەرسىدە

ئوقۇتقۇچى بىگىز بارمىقى بىلەن خەرىتىـ
دىكى مەلۇم بىر جاينى كۆرسىتىپ سورىدى:
ــ جامال، بۇ قەيەر؟
جامال: سىزنىڭ بىگىز بارمىقىڭىز تۇرغان

جاينىڭ دەل ئۆزى.

پەم

نەۋرىسى كىيىم قۇرۇتماقچى بوپتۇ، كىيىمنى تانىغا يېيىشنى ياخشى ئەمەس دەپ قاراپتۇ-دە، بىر تال خادىنىڭ ئۇچىغا ئىلىپ قۇرۇتماقچى بوپتۇ. چوڭ ئانىسى نەۋرىسىنىڭ نېمە ئۈچۈن مۇنداق قىلىدىغانلىقىنى سورىغان ئىكەن، نەۋرىسى:

— ھۆل كىيىم بىلەن قۇياشنىڭ ئارىلىقى يېقىنلاشسا، تېز قۇرۇيدۇ، — دەپتۇ.

«قار ياغقان كۈنى»

— سەن «قار ياغقان كۈنى» دېگەن ماقالىنى نېمىشقا يازمىدىڭ؟

— مۇئەللىم، ھازىر ياز پەسلى بولغاچقا،

مەن قار ياغقان كۈنى قانداق بولىدىغانلىقىنى ئۆلتۈپ قاپتىمەن.

— ئۇنداق بولسا نېمشقا ئاتا - ئانائىڭدىن سوراپ باقمىدىڭ؟

— سورىدىم، ئۇلار قار ياغقان كۈنى ماقالە يازغىلى بولمايدۇ، دەيدۇ.

— ھە، نېمە ئۈچۈن؟

— قار ياغقان كۈنى سوغۇق بولغاچقا قەلەمدىن سىيا چىقماسمىش.

قانچە ئادەم قاتنىشىدۇ؟

— سلەرنىڭ سىنىپتا قانچە ئادەم ئۆزلۈكىدىن ئۆگىنىشكە قاتنىشىدۇ؟

— مۇئەللىم بىلەن قوشقاندا 31 ئادەم.

— دېمەك، مۇئەللىم كەلمىگەندە 30 ئادەم قاتنىشىدىكەن - دە.

— ياق، مۇئەللىم كەلمىسە بىر ئادەممۇ كەلمەيدۇ.

«نېمە ئېلىپ بېرەي»

ئۆنئالغۇدىن تانسا مۇزىكىسى چېقىش بىلەن تەلگۈ دادىسى:

— ئوغلۇم، داداڭغا دېسكو ئويناپ بەرگىنە، مەن ساڭا كەمپۈت ئېلىپ بېرەي، — دېدى.

— مەن كەمپۈت يېمەيمەن.

— ئۇنداقتا ساڭا نېمە ئېلىپ بېرەي؟

— مەن بىلەن بىللە تانسا ئوينايدىغان قىز ئېلىپ بەر، — دەپ جاۋاب بەردى ئوغلى.

«رامكىنى بۇزۇپ تاشلاش»

بالىسى: دادا، سىز ئىشخانىڭىزغا «ھەر قانداق سوۋغات قوبۇل قىلىنمايدۇ» دېگەن خەتنى رامكىغا ئېلىپ ئېسىپ قويۇپسىز، تونۇ-

گۈن بىرسى ئېلىپ كەلگەن ھاراقنى نېمىشقا قوبۇل قىلمىسىز؟

دادىسى: بۇ دېگەن «رامكىمنى بۇزۇپ تاشلىدىغانلىق».

بالىسىنىڭ قىزىقچىلىقى

— دادا، مەن تېلېۋىزورنى چۇۋۇپ يەنە يېڭىباشتىن قۇراشتۇردۇم، ئۇچكى قۇرۇلمىسىنى كۆرۈپ باقاي دېگەنتىم.

— خۇداغا شۈكۈر، زاپچاسلىرىنى يىغىشتۇرۇپ قويمىغانسەن؟

— ياق، ئۇن نەچچىسى ئېشىپ قالدى تېخى.

چۈش

— بالا ئانىسىنى تاتلىق ئويقۇدىن

ئويغا تتى:

— ئانا، مەن بىر ياخشى چۈش كۆردۈم.

— قېنى ئېيتىپ باقە.

ئوغلى ئويۇقسىز چۈشنى ئۇنتۇپ قالدى:

— دەپ بېرەلمەيۋا تىمەن، سەن دەپ بەر.

— سىېنىڭ چۈشىڭنى مەن قانداق دەپ بېرىمەن؟

— ئېمىشقا دەپ بېرەلمەيسەن؟ ئۇ يەردە سەنمۇ بارغۇ؟

«توخۇمۇ بىلىدۇ»

— بالام توخۇلار قوشنىلارنىڭ هويلىسىغا كىرىپ كەتمىسۇن، ئوبدان قارا.

— كىرمەيدۇ دادا، قوشنىلار بىلەن سوقۇشۇپ قالغانلىقىمىزنى توخۇلارمۇ بىلىدۇ.

«مۇشۇك يەپ كەتتى»

بۇرۇتىنى پارقىرىتىپ چىققان ئەمىتاخۇن مەھەللىدىكىلەرگە لاپ ئۇرۇپ بىر نۇۋاتاتتى:

ــ بىززە، ئاغىنىلەر، كۈندە دېگۈدەك بۇرۇت چىلاشقۇدەك مايلىق تائام يەپ تۇرمىساق چىدىيالمايدىكەنمىز، بەزىلەر ھەپتىدە بىر قېتىممۇ قازان ئاسماي قانىداق چىدىيالايدىكىن؟

ئەمىتاخۇننىڭ ئوغلى ۋارقىراپ يۈگۈرۈپ كەلدى:

ــ دادا، دادا! بۇرۇتۇڭنى مايلايدىغان ماينى مۇشۇك يەپ كەتتى!

سالام بېرىش

ــ دادا، سىز دائىم كوچىدا يۈرگەنىدە

كىشىلەرگە سالام بېرىپ ئۆتۈش كېرەك، دەيتتىڭىز، ئۆزىڭىز سالام بەرمەيدىكەنسىزغۇ؟

— باشقىلار سالام بەرسە ئاندىن مەنمۇ سالام بەرمەمدىمەن؟!

چۈشۈش ...

— سومكىڭىز چۈشۈپ قالمىسۇن يەنە!

— خاتىرجەم بولۇڭ، سىزنىڭ كۆزىڭىزلا چۈشۈپ قالمىسا، بۇ سومكا ھەرگىز چۈشۈپ قالمايدۇ.

كوچا سۈپۈرۈش

بالىسى: ئانا، تۈنۈگۈن بىر مۇنچە كىشىلەر كوچىلارنى تازىلىغانتى، بۈگۈن نېمىشقا تازىلىمايدۇ؟

ئانىسى: ۋاي ئەخمەق بالا، تۈنۈگۈن «مەدە-

نىيەتلىك، ئەدەبلىك بولۇش كۆلى» ئىدى-
دە!

«مىلتىق لازىم»

دادىسى: بالام، ئانام ئەسكى دېگىنە، سا-
ڭا كەمپۈت ئېلىپ بېرەي.
ئانىسى: بالام، دادام ئەسكى دېگىنە، مەن
ساڭا ئالما ئېلىپ بېرەي.
بالىسى: ماڭا ئالما بىلەن كەمپۈت لازىم
ئەمەس، مىلتىق لازىم.
دادىسى: مىلتىقنى قانداق قىلىسەن؟
بالىسى: ئەسكى ئادەملەرنى ئېتىپ
تاشلايمەن!

چۈشەندۈرۈش

قاسىم ئانىسىغا ئەگىشىپ مومىسىنىڭ ئۆيە-

گه باردى. ئاخشىمى ئۇخلاش ۋاقتىدا ئاپىسى چىراغنى ئۆچۈرۈۋەتتى، بىراق چىراغ ئۆچۈر-مەي ئۇخلاشقا ئادەتلىنىپ قالغان قاسىم ئانىسىغا:

— بىز ئۆيىمىزدە ئەزەلدىن چىراغ ئۆچۈ-رۈپ ئۇخلاپ باقمىغان ئەمەسقۇ، ئەمدى بۈ-گۈن ئاخشام نېمىشقا ئۆچۈرىسەن؟— دېدى.

— بالام، بىز ئۆيىمىزدە زاۋۇتنىڭ توكى-نى ئىشلىتىمىز، بۇ ئۆيگە توك سائىتى ئورنى-تىلغان، شۇڭا چىراغ يېقىپ ئۇخلىساق، چوڭ ئاناڭ كۆپرەك پۇل تۆلەشكە توغرا كېلىدۇ،— دەپ چۈشەندۈردى ئانىسى.

ئابستراكت رەسىم

گۈزەل سەنئەت دەرسىدە مۇئەللىم ئوقۇ-غۇچىلارغا بىر پارچىدىن ئابستراكت رە-سىم سىزىشنى تاپشۇردى.

— سەن قەغەزنى ئاقلا تاپشۇرۇپسەنغۇ؟ — دەپ سورىدى مۇئەللىم بىر دەمدىن كېيىن بىر ئوقۇغۇچىدىن.
— مېنىڭ سىزغىنىم ئابستراكت رەسىم، مەن بېلىق سىزدىم، — دەپ جاۋاب بەردى ئوقۇغۇچى.
— قېنى ئۇ بېلىق؟
— بىرسى تۇتۇپ كەتتى.
— تۇتۇپ كەتكەن ئادەم قېنى؟
— ئۆيىگە كېتىپ قالدى.

«بىلىمەن»

— مۇشۇ كەمدىكى قىز باللار يىگىنە ئىشلىتىشنى بىلمەيدىكەن، — دېدى بوۋىسى نەۋرىسىگە كايىپ.
— مەن بىلىمەن، — دېدى نەۋرىسى، — بىر يىگىنىنى ئۇزاق مۇددەت ئىشلەتكەندىن

كېيىن يېڭىسىغا يەڭگۈشلەش كېرەك. ئۇنداق بولمىسا پاتىقولنىڭ تەخسىسى بۇزۇلۇپ قالىدۇ.

«بالىلارغا تەسىرى بولامدۇ؟»

ساقچى: ئۆيۈڭدە باشقىلار بىلەن يىغىلىپ قىمار ئوينىغىنىڭغا قانچە يىل بولدى؟

جىنايەتچى: ئۈچ يىل.

ساقچى: بۇنداق قىلساڭ بالىلىرىڭغا تە-سىرى بولامدۇ؟

جىنايەتچى: تەسىرى بولمايدۇ، مېنىڭ ئىككى ئوغلۇمنى ئىككى يىل بۇرۇن ئەمگەك بىلەن ئۆزگەرتىش مەيدانىغا ئېلىپ كەتكەن.

«كارلىق بولمىسۇن ...»

— دادا، قارىغىنا، ماۋۇ كىشى يانچۇقتا

قول سېلىۋاتىدۇ.

— سېنىڭ كارىڭ بولمىسۇن، ئۇنداق ئىشقا ھەرگىز ئارىلاشما.

— ياق! ئاختۇرۇۋاتقىنى سېنىڭ يانچۇقىڭ ئەمەسمۇ؟

— ھە!

ئالتۇن بۆلۈشۈش

ئاكا - ئۇكا ئىككىيلەن يەركولاۋاتسا، كولىغان يەردىن بىر پارچە ئالتۇن چىقىپتۇ. شۇنىڭ بىلەن ئاكىسى ئۇكىسىغا مۇنداق دەپتۇ:

— ئۇكام، مېنىڭچە مۇنداق قىلايلى، بۇ يەرنىڭ پەقەت ئۈچتىن بىر قىسمىنى كولىۋىدۇق، بىر پارچە ئالتۇن چىقتى. مەيلى مەن زىيان تارتقان بولاي، بۇ بىر پارچە ئالتۇن ماڭا تەۋە بولسۇن. قالغان

كولانمىغان بۇئۇچتىن ئىككى قىسىم يەردىكى ئالتۇنىنىڭ ھەممىسى سىنىڭ بولسۇن.

توخۇ توغرىسىدا

بۇرۇنقى زاماندا، بىر ئوقۇغۇچى ئالىي مەكتەپنىڭ پەلسەپە كەسپىنى پۈتتۈرۈپ ئائىلىسىگە قايتىپ كەپتۇ. دادىسى ئۇنى توخۇ ئۆلتۈرۈپ، مېھمان قىپتۇ. تاماق ۋاقتىدا دادىسى ئوغلىدىن:

— سەن ئالىي مەكتەپتە نېمە ئوقۇدۇڭ؟— دەپ سوراپتۇ.

— پەلسەپە، — دەپ جاۋاب بېرىپتۇ ئوغلى.

— ئۆگەنگەن ئۇ نەرسەڭ نېمىگە ئىشلەيدۇ؟

— پەلسەپە ئۆگەنگەنلەرنىڭ مەسىلىلەرگە بولغان قارىشى باشقىلارنىڭ قارىشى بىلەن ئوخشاش بولمايدۇ. مەسىلەن، بىزنىڭ مۇشۇ

شىرەدىكى بىر توخۇنى ئالساق، ئادەتتىكى كىشىلەرنىڭ قارىشىدا بۇ بىر توخۇ، يەنى كونكرېت توخۇ، لېكىن بىز پەلسەپە ئۆگەت-كەنلەرنىڭ قارىشىدا، ئۇ ئىككى توخۇ، يەنى ئاشۇ كونكرېت توخۇدىن سىرت ئابستراكت توخۇمۇ بولىدۇ.

بۇ گەپلەرنى ئاڭلاپ ئولتۇرغان سىڭلىسى توۋۇقسىز:

— ئۇنداق بولسا بەك ياخشى ئىكەن، مەن بىلەن دادام بۇ كونكرېت توخۇنى يەيلى، سەن ئاشۇ ئابستراكت توخۇنى يە!— دەپ ۋارقىراپتۇ خۇشال بولۇپ.

«مەن بىلەن تەڭ»

— ھەي بالا، دادىڭ قانچە ياشقا كىردى؟
— مەن بىلەن تەڭ.
— نېمە ئۈچۈن؟

— مەن تۇغۇلغاندىلا ئاندىن ئۇ ماڭا دا-
دا بولدى ئەمەسمۇ؟

«ئالدىرىمىغان ياخشى»

بىر كۈنى ئىككى بالا ۋېلىسىپىت بىلەن سىرتقا چىقىپ تاماشا قىلىشىۋېتىپ ئۇلاردىن بىرسى تۇيۇقسىز:

— ئاپلا سائەت سەككىز بولۇپ قاپتۇ ئەمەسمۇ؟ بىز دەرھال ئۆيگە قايتايلى، — دەپ ۋارقىراپتۇ.

— ياق ئالدىرىمايلى، — دەپتۇ يەنە بىرسى، — ئەگەر هازىر قايتىپ كەتسەك، ئۆيدىكىلەر بىزنى نېمانچە كەچ قالدىڭ دەپ تىللايدۇ، ئەگەر سائەت ئوندا بارساق «شۇنچە قاراڭغۇدا ھەر ھالدا ساق - سالامەت قايتىپ كەپسەن ئوغلۇم» دەپ خۇشاللىنىدىن

قۇچاقلاپ كېتىدۇ، شۇڭا ئالدىرىمىغان ياخشى.

«كىنو كۆرگەنلى كەتتى»

بىر قارىغۇ كوچىدا تەلەمچىلىك قىلىپ ئولتۇرغان ئىكەن، بىر بالا ئۇنىڭغا ئىچ ئاغرىتىپ بىر تەڭگە تاشلاپ بېرىپتۇ. كىم بىلسۇن تەڭگە باشقا ياققا چاچراپ كېتىپتۇ، قارىغۇ دەرھال ئورنىدىن تۇرۇپ بۇرۇلۇپلا تەڭگىنى ئېلىپتۇ.

— نېمە، سىز قارىغۇ ئەمەسمۇ؟— دەپ ۋارقىراپ تاشلاپتۇ ھېلىقى بالا ھەيران بولۇپ.

— داۋراڭ سالماڭ،— دەپتۇ قارىغۇ خاتىرجەم ھالدا،— ھەقىقىي قارىغۇ كىنو كۆرگىلى كەتكەن، مەن ئۇنىڭ ئورنىدا بىردەم ئولتۇرۇپ تۇردۇم.

«دادامنىڭ ئەدىبىنى كىم بېرىدۇ؟»

بىر كۈنى قوغۇن باققۇچى قوشنىسىنىڭ بالىسىنىڭ قوغۇنلۇققا كىرىپ ئوغرىلىقچە قوغۇن يەۋاتقانلىقىنى كۆرۈپ قاپتۇ ۋە ئۇنى تازا بىر قورقۇتۇپ قويماقچى بولۇپ ياقىسىدىن ئاپتۇ ـ دە:

ــ ھە، توتتۇممۇ ئەمدى، سەن مېنىڭ قوغۇنۇمنى ئوغرىلاپ يېيىشكە قانداق جۈرئەت قىلدىڭ؟ داداڭغا ئېيتىپ ئەدىبىڭنى تازا بىر بەرگۈزۈپ قويمايدىغان بولسام، ــ دەپتۇ.

ــ ئۇنداقتا دادامنىڭ ئەدىبىنى كىم بېرىدۇ؟ قاراڭ، دادامۇ قوغۇنلۇقنىڭ ئۇ بېشىدا قوغۇن يەۋاتىدۇ، ــ دەپتۇ بالا خاتىرجەم ھالدا دادىسىنى كۆرسىتىپ تۇرۇپ.

چاۋاك چېلىش

ئەمەت بىلەن سەمەت بىللە ئويۇن كۆر-دى، ئومۇر ئاخىرلاشقاندىن كېيىن ئەمەت قىزغىن چاۋاك چالدى.

— بۇ ئويۇن قىزىق ئەمەسكەن، سەن نې-مىشقا چاۋاك چالىسەن؟ — دېدى سەمەت ھەيران بولۇپ.

— دېگىنىڭ توغرادېدى ئەمەت،— چۈنكى مەن ئۇنىڭ تۈگىگەنلىكىگە خۇشال بولۇپ چاۋاك چالدىم.

«تېلېسكوپ»

بىر ئوقۇغۇچى مۇئەللىمدىن سوراپتۇ:

— مۇئەللىم تەجرىبىخانىدىكى سىز ئىشلەت-كەندىغان تېلېسكوپتا ئاسماندىكى بارلىق نەر-

سىلەرنى كۆرگىلى بولامدۇ؟

— بولىدۇ، — دەپ جاۋاب بېرىپتۇ مۇئەللىم.

— بۈگۈن ئەتىگەن ئۆيىدىكى بىر كەپتەر ئۇچۇپ كەتتى. ۋاقتىڭىزنى چىقىرىپ ئىزدىشىپ بەرگەن بولسىڭىز؟...

«ھەيران قالغۇدەك نېمىسى بار»

— كىچىك ئۇكاك نېمىشقا كۈن بويى توختىماي يىغلايدۇ؟ — دەپ سوراپتۇ بىر كىچىك دوست يەنە بىر كىچىك دوستىدىن.

— بۇنىڭ ھەيران قالغۇدەك نېمىسى بار؟ ئەگەر سېنىڭمۇ چىشىڭ، چېچىڭ بولمىسا، ماڭالمىساڭ، تەرەت قىلىشىڭغىمۇ باشقىلار ياردەملەشمىسە، سەنمۇ يىغلاشقا مەجبۇر بولىسەن — دە!

«چىۋىن قونۇپ قاپتۇ»

بىر ئايال بازاردىن يېڭى گۆش ئەكىلىپ تاماق ئەتمەكچى بولۇپتۇ. بالىسى تالادىن كىرىپ گۆشكە بىر قانچە چىۋىن قونۇپ قالغانلىقىنى كۆرۈپ گۆشنى تاشلىۋېتىپتۇ.

ئانىسى: گۆش قېنى؟

بالىسى: سەن چىۋىن قونغان نەرسىلەرنى يېمەسلىك كېرەك دېگەن ئىدىڭغۇ؟ شۇڭا چىۋىن قونغانلىكەن، تاشلىۋەتتىم.

«يولدىكى ماجىرا»

دادىسى: ئاخشام يەنە نەگە قاچتىڭ؟

ئوغلى: ئويۇن كۆرگىلى باردىم.

دادىسى: نېمە ئويۇنكەن ئۇ؟

ئوغلى: «يولدىكى ماجىرا»

دادىسى: مەن ساڭا ئۇرۇش ـ ماجىرا بولـ
غان يەرگە بارما، دەپ نەچچە ئېيتتىم،
زادى گەپ ئاڭلىمىدىڭ، قاچان ئادەم بو-
لارسەنكىن ـ تاڭ؟

«نېمە ئۈچۈن ئۆگىنىسەن؟»

دادىسى: قوزام، سەن نېمە ئۈچۈن
ئۆگىنىسەن؟
بالىسى: ئىمتىھان بېرىش ئۈچۈن.
دادىسى: سەن نېمە ئۈچۈن تاماق يەيسەن؟
بالىسى: ياشاش ئۈچۈن.
دادىسى: سەن نېمە ئۈچۈن ياشايسەن؟
بالىسى: تاماق يېيىش ۋە ئىمتىھان بې-
رىش ئۈچۈن.

«بەك جىددىي ئىكەن»

ئابدۇللا: ئاخشامقى كىنو ياخشىمىكەن؟

بەختىيار: ھەقىقەتەن بەك جىددىي ئىكەن.

ئابدۇللا: راستىما؟

بەختىيار: ئەلۋەتتە شۇنداق بولىدۇ-دە، چۈنكى مەن كىنوخانىغا بىلەت ئالماي قىستۇرۇلۇپ كىرىۋالغان تۇرسام.

ئەقىل كۆرسىتىش

دادىسى: بالىغا دۇمباق ئېلىپ بەرگىنىڭ نېمىسى، خىزمىتىمگە دەخلى يەتكۈزىدىغان بولدى.

ئانىسى: ھەراست... ئۇنداق بولسا، چۈشلۈك تاماقتىن كېيىن، سىز ئۇخلاشقا ياتقانىدا چالسۇن.

ئوقۇغان ئوغۇل

— ھەي تۇرسۇن، دادىڭ ئۆرە تۇرسا سەن

خىجىل بولماي ئولتۇرۇۋاپسەنغۇ؟
—ئوقۇغان ئوغۇل ئاتىسىدىن ئۇلۇغ دەيدىتتى-
مىزغۇ؟

«يامان بولىدۇ»

— بالام، رەسىمنى ئۆيىگە يولاتما يامان بولىدۇ.
— ئۇنداقتا يانچۇقۇڭدىكى پۇلدىمۇ رەسىم بارغۇ؟
— ئەخمەق، بۇ دېگەن پۇل.

ياش ھېسابلاش

— خانىم، سىلى نېمىشقا ياشلىرىنى ئالتە ياش ئاز ھېسابلايلا؟
— مەن ئالتە ياش ۋاقتىمدا سانانى بىلمەيدىغان تۇرسام.

كەچلىك تاماق يېيىشكە ئالدىراش

— ئاپا، تېلېۋىزوردا نېمىشقا تېخىچە بالىلارغا دائىر نومۇرلار چىقمايدۇ؟
— بۈگۈنكى باللار نومۇرلىرى كەچلىك تاماقتىن كېيىن چىقىدۇ.
— ئۇنداق بولسا بىز كەچلىك تاماقنى بۇرۇنراق يېمەيلىمۇ؟

ئاغىنە

ئالىم: دەرسخانىدا كەمپۈت يەپ ئولتۇرغىنىمنى مۇئەللىمگە دەپ قويۇپسەن، سەندەك ئادەمنىمۇ ئاغىنە دېگىلى بولامدۇ؟
ئەسقەر: كەمپۈت يېگەندە ئاغىنىسىگە بەرمەي ئۆزى يېگەن ئادەمنىمۇ ئاغىنە دېگىلى بولامدۇ؟

ئىيا تىر بىلىتى

ئىيا تىرخانىدا ئىككى ساۋاقداش ئۇچ-
رىشىپ قاپتۇ:
ئادىل: ئاداش، سەنمۇ ئىيا تىرغا كەلدىڭمۇ؟
پۇرقەت: مەنمۇ ساڭا ئوخشاش كىلەلەي-
مەن - دە!
ئادىل: قانداق كەلدىڭ؟
پۇرقەت: دادامنىڭ بىلىتىنى ئېلىپ كەلدىم.
ئادىل: داداڭچۇ؟
پۇرقەت: ئۆيدە بىلىتىنى ئىزدەپ قالدى.

«قەيەردە تۇرىدۇ»

بىر ئوقۇتقۇچى دەرس ئۆتۈۋېتىپ ئۆزىنىڭ
نۆۋەتچى ئىككەيلەنىنى ئېسىگە ئاپتۇ - دە، بىر
ئوقۇغۇچىنى ئىشخانىغا بۇيرۇپتۇ:

— سىز ئىشخانىڭىزغا كىرىپ سائەتنىڭ چوڭ تىلى ۋە كىچىك تىلى قەيەردە تۇرغانلىقىنى كۆرۈپ چىقىڭ.

ئوقۇغۇچى بىر دەمدىن كېيىن قايتىپ چىقىپ:

— چوڭ تىلى بىلەن كىچىك تىلىنىڭ ھەر ئىككىلىسى سائەتنىڭ ئىچىدە تۇرىدۇ، — دەپ جاۋاب بېرىپتۇ.

ئوخشاشلىق

— سىزنىڭ ئىتنى تەسۋىرلەپ يازغان ماقالەڭ ئاكاڭىزنىڭ ماقالىسى بىلەن ئوخشاش يېزىلىپ قاپتۇ، بۇ قانداق ئىش؟

— چۈنكى، بىزنىڭ تەسۋىرلىگىنىمىز ئوخشاشلا بىر ئىت — دە!

«يەۋاتقىنىم نان ئەمەس»

ئوقۇتقۇچى: بۈگۈن دەرس ۋاقتى، نان يېمەي ئولتۇر.

ئوقۇغۇچى: يەۋاتقىنىم نان ئەمەس، سۆت كەمپۈت.

مۇۋاپىق سوئال

ئانىسى: باش بارمىقىڭنى ئاغزىڭغا سالما.

ئوغلى: ئەمىسە قايسى بارمىقىمنى سالاي؟

«بىلمەيمەن»

— مەكتەپتە ئەڭ كۆپ ئۇچرايدىغان سۆز نېمە؟

— بىلمەيمەن، ھۆرمەتلىك مۇئەللىم.

— يارايسەن، دەل تاپتىڭ.

«سىڭىپ كېتىدۇ»

ئۇ كىسى: ئاكا، نېمە ئۇچۇن پاسكىنا سۇ-نى كىشلەرنىڭ ئىشىك ئالدىغا چاچىسەن؟
ئاكىسى: كېرەك يوق، بىر ئازدىن كېيىن ئوچاقتىكى كۆلنى تۆكۆپ قويسام سىڭىپ كېتىدۇ.

قول باغلاشماسلىق

— مەن ھازىردىن باشلاپ بىر كىم بىلەن زادىلا قول باغلاشمايمەن.
— نېمە ئۇچۇن؟
— تۈنۈگۈن مېنىڭ ئىككى دوستۇم مۇزكال-تەك يېيىش توغرىلىق قول باغلىشىپ، بىرسى دوختۇرخانىغا كىرىپ قالدى.

— مۇشۇ ئىش ئۈچۈنلا قول باغـلاشما يدىـغان بولدۇڭمۇ؟ ئىشەنمەيمەن.
— ئىشەنمەمسەن، ئۇنداقـتا كەل ئىككىـمىز قول باغلىشىپ كۆرەيلى!

بىغەرەز

— هوي بىغەرەز، نىماندىق ئۇرسەن؟
— سىز ئۇرسىڭىز، مەن ئۇرما متىم؟
— مەن دېگەن ئانار.
— سىز دائىم، «كىم سىـنى بىرنى ئۇرسا، سەنمۇ بىرنى ئۇر» دەيتتىڭىزغۇ؟!

سېرىق قۇشقاچ

بالا: سالام خانىم! قېچىپ كەتكەن سېرىق قۇشقىچىڭىزنى ئېلىپ كەلدىم، سۆيۈنچە بېرەر-سىز؟

خانىم: قۇشقاچىمنى ئېلىپ كەلمەي، مۈشۈك ئېلىپ كەپسەنغۇ؟

بالا: سېرىق قۇشقاچ مۈشۈ مۈشۈكنىڭ ئىچىدە بار.

«ئادەم قېرىغاندا...»

بالىسى: دادا، بوۋامنىڭ كىيىمى بەك كونىراپ كېتىپتۇ، ئۇنىڭ كىيىمىنى نېمە ئۈچۈن يېڭىلاپ قويمايسىز؟

دادىسى: سەن نېمىنى بىلىسەن؟ ئادەم قېرىغاندا ياسىنىشنى ياخشى كۆرمەيدۇ.

دادىسىنىڭ غەزىپى

ئوقۇتقۇچى بىر ئوقۇغۇچىدىن نېمە ئۈچۈن تاپشۇرۇقنى ئىشلىمىگەنلىكىنى سورىدى:

— داداڭ ياردەم قىلالمىدۇ - يە؟

— قىلالايدۇ، ئەمما خالىمايدۇ. ئۇ ئىشلەپ بەرگەن تاپشۇرۇققا سىز قويغان تۆۋەن نومۇر ئۇننى تېرىكتۇرۇپ قويىدى.

«دائىم چەكمەيمەن...»

ئۇنى: ئاڭلىسام تاماكا چېكىدىكەنسەن! كىچىكلا تۇرۇپ نېمە قىلغىنىڭ بۇ؟ سېنى بىر ئەدەبلەپ قويمىسام بولمىغۇدەك.

بالىسى: دائىم چەكمەيمەن دادا، هاراق ئىچكەن چاغلىرىمدا چېكىپ قويىمەن.

قايسى يىراق

— دادا، ئاي يىراقمۇ، بېيجىڭمۇ؟

— نېمە دەيدىغانسەن بالام، بېيجىڭ يىراق بولماي ئاي يىراق بولامتى؟

— نېمە ئۈچۈن بېيجىڭ يىراق دەيسەن؟

ــ ئاينى قاراپلا كۆرگىلى بولىدۇ، بىپىجىڭـ
نى كۆرگىلى بولمايدۇ ــ دە!

تەڭ

ئا: سەن ئېمىشقا ئاجۇيجاڭنىڭ بالىســنى
ئۇردۇڭ؟
ب: ئۇ ئۇرسا مەن ئۇرماتتىم؟
ئا: سەن ئاجۇيجاڭنىڭ يۈزىنىڭ قانچىلىك
چوڭ ئىكەنلىكىنى بىلمەمسەن؟
ب: قىزىق گەپ قىلىدىكەنسەن. ئاجۇيجاڭـ
نىڭ يۈزى دادامنىڭ يۈزى بىلەن تەڭــغۇ؟!

«بەك ناچار»

ئاتىسى: سىلەرگە تارىخ دەرسى ئۆتىدىغان
مۇئەللىمىڭ سەۋىيىسى قانداقراق؟
ئوغلى: بەكلا ناچار.

ئاتىسى: سەن قانداق بىلىسەن؟

ئوغلى: مۇئەللىم دەرس ۋاقتىدا دائىم بىزدىن بىر نېمىلەرنى سورايدۇ...

ئېھتىيات قىلىش

ئانىسى: يەۋاتقىنىڭ نېمە؟

قىزى: ئالما.

ئانىسى: ئېھتىيات قىلىپراق يېگىن، ئىچىدە قۇرت بولمىسۇن يەنە؟

قىزى: خاتىرجەم بولۇڭ ئانا، مېنىڭ چىشىم خېلى ئۆتكۈر، قۇرت ئۆزىنىڭ يانچىلىپ كېتىشىدىن ئېھتىيات قىلىشى كېرەك تېخى!

سوئالغا جاۋاب

مۇئەللىم: قانداق نەرسىنىڭ ئىككى مېڭىسى، ئالتە پۇتى، بىر قۇيرۇقى بولىدۇ؟

ئوقۇغۇچى: ئاتقا مىنىپ كېتىۋاتقان ئادەم-
نىڭ.

مۇئەللىم: قانداق نەرسە داۋاملىق يۇقىرى
ئۆرلەپ ھەرگىز تۆۋەن چۈشمەيدۇ؟

ئوقۇغۇچى: ئادەملەرنىڭ يېشى.

مۇئەللىم: نېمە ئۈچۈن پاكار ئادەملەرگە
قارىغاندا ئېگىز بويلۇق ئادەملەر ھاۋارايى
خادىمى بولۇشقا بەكمۇ مۇناسىپ؟

ئوقۇغۇچى: چۈنكى ئېگىز بويلۇق ئادەملەر،
پاكار بويلۇق ئادەملەرگە قارىغاندا يامغۇر
ياغقاننى بالدۇر سېزىدۇ.

يېڭى «ئۆتكۈزگۈچ»

ئوقۇتقۇچى: توك ئۆتكۈزگۈچ دېگەن نېمە؟

ئوقۇغۇچى: توك ئۆتكۈزەلەيدىغان ماددا.

ئوقۇتقۇچى: مىسال بىلەن چۈشەندۈرۈپ
بېرەلەمسىز؟

ئوقۇغۇچى: مەسىلەن، كۆنجۈت مېيى، ئو-يۇن بېلىتى، خاسىڭ، ئالما قاتارلىقلار ئۆت-كۈزگۈچ بولالايدۇ.

ئوقۇتقۇچى: بۇ نەرسىلەر قانداق ئۆتكۈز-گۈچ بولالىسۇن؟

ئوقۇغۇچى: چاتاق يوق، بىزنىڭ ئۇ يەردە، ھەر قېتىم توك كەتكەندە، توك بىلەن تەمىنـ لەش ئىدارىسىغا ئاشۇ نەرسىلەرنى ئاپارساق، دەرھال توك بېرىدۇ.

«دادىسى بولىمەن»

مەلۇم بىر جايدا قاتناش ۋەقەسى يۈز بېرىپتىكەن. كىشىلەر بۇ جاينى بەكمۇ زىچ ئورىۋاپتۇ، تاماشا كۆرۈشكە ئامراق بىر كىشى بۇ يەرگە باشقىلاردىن كېيىنرەك كەلگەن بولـ ىاچقا، ھەر قانچە قىلىپمۇ توپنىڭ ئارىسىغا كىرەلمەپتۇ - دە، باشقىلارنى چەينىكى بىلەن

ئىتتىرىپ ۋارقىرىغىنىچە تۇرۇۋېتىپتۇ:
— ھەي خالايىق، ماڭا يول بېرىڭلار، مەن كىرىۋالاي، مەن ئۆلگۈچىنىڭ دادىسى بولىمەن!
خالايىق ھەيرانلىق ئىچىدە ئۇنىڭغا يول بېرىپتۇ، ھېلىقى ئادەم كىشىلەر ئارىسىدىن قىستىلىپ كىرىپ ھاڭۋېقىپ تۇرۇپلاپتۇ، يەردە ياتقىنى ئادەم ئەمەس، ئۆلگەن ئېشەك ئىكەن.

«ياشلىقىمدا ئاشخانىدا ئىشلىگەن»

— دادا، خەقلەرنىڭ «تەخسىكەش» دېگىنى نېمە دېگىنى؟
— باشقىلارغا يېقىنلىشىۋېلىپ، ئاق - قارىنى ئايرىماي، شۇلارنىڭ دېيىشىنى چېلىپ نەپ ئالغۇچىلارنى تەخسىكەش، دەيدۇ.
— ئۇنداقتا، خەقلەر مېنى تەخسىكەشنىڭ بالىسى، دەيدىغۇ؟

— ھە، مەن ياشلىقىمدا ئاشخانىدا ئىشلىگەن.

باھانە

بىر قىزچاق ئۆزىنىڭ قىز دوستىغا:
— قەدىرلىك دوستۇم، سېنىڭ ئىككى مۈشۈكۈڭ بار ئىكەن، بىرنى ماڭا خاتىرە قىلىپ بېرەلەمسەن، مەن ئۇنى ناھايىتى ئوبدان باقاتتىم، — دېدى.
— ساڭا قانداق رەڭلىك مۈشۈك بەرسەم بولىدۇ؟
— ئەگەر مۇمكىن بولسا، ئاق رەڭلىكنى بەرسەڭ.
— بولمايدۇ، ئۆزۈم ئاق مۈشۈكنى بەك ياخشى كۆرىمەن.
— ئۇنداقتا، قارا مۈشۈك بولسىمۇ مەيلى.
— مەنغۇ بېرەتتىم، لېكىن ئانام ماڭا «ئۆ-

زۆك ياخشى كۆرمىگەن نەرسىنى باشقىلارغىمۇ ھەرگىز بەرمىگىن» دېگەن.

مۇرەككەپ مەسىلە

مۇئەللىم 2 - سىنىپ ئوقۇغۇچىسىدىن سورىدى:

— ئالتىنى ئىككىگە بۆلسەك نەچچە بولىدۇ؟

ئوقۇغۇچى جاۋاب بېرەلمىدى، شۇنىڭ بىلەن مۇئەللىم باشقىچە بىر ئۇسۇل بىلەن چۈشەندۈرۈشكە باشلىدى:

— مەسىلەن، دادىڭ ساڭا ئالتە دانە ئالما بەرسۇن، سەن ئۇنىڭ يېرىمىنى ئۇكاڭغا بەرگىن، ئۇنداقتا قولۇڭدا يەنە نەچچە ئالما قالىدۇ؟

— مەن ئۆزۈمگە تۆتىنى ئېلىپ قالىمەن، ئۇكام كىچىك بولغاندىكىن ئۇنىڭغا ئىككىنى بەرسەممۇ بولىدۇ.

شەپەق

ئىككى دوست كۆرگەزمىدە بىر رەسىمنى تاماشا قىپتۇ.

ئا: قارىغىنا، بۇ ئەتىگەنكى شەپەقمۇ ياكى كەچكى شەپەقمۇ؟

ب: جەزمەن كەچكى شەپەق.

ئا: نېمىشقا؟

ب: بۇنى سىزغان رەسسامنى تونۇيمەن. ئۇ ئەزەلدىن ئەتىگەن تۇرۇپ باقمىغان.

سۇ ئىچىش

— سەھەت، سۇنى نېمانچە كۆپ ئىچىسەن؟

— ھېلىراقتا بىر ئالما يېگەنتىم.

— ئالمىنىڭ سۇ بىلەن نېمە مۇناسىۋىتى بار؟

— ئۇ ئالما بەك پاسكىنا ئىكەن سۇ ئىچىپ يۇيۇۋېتەي دەيمىنا.

«قانداق ئادەم بولىسەن»

دادىسى: چوڭ بولغاندا قانداق ئادەم بولىسەن؟

بالىسى: كەپسىز ئادەم بولىمەن.

دادىسى: نېمىشقا؟

بالىسى: مەن دائىم ئانامنىڭ ياۋاش ئادەم زىيان تارتىدۇ، دېگەن گېپىنى ئاڭلاپ تۇرىمەن ئەمەسمۇ؟

تۇمانلىق شەھەر

ئا: ئاڭلاشلارغا قارىغاندا، لوندون دۇنيا بويىچە ئەڭ تۇمانلىق شەھەر ئىكەن.

ب: خاتا، لوندوندىنمۇ تۇمانلىق شەھەر

بار.

ئا: ئۇ نەدە؟

ب: ئۇ شۇنچىلىك تۇمانلىق شەھەركى، نەدىلىكىنىمۇ بىلىپ بولمايدۇ.

«بەكمۇ خارلاپتۇ»

ئا: مەن ئائىلىمىزدە پەقەت بىرلا ئوغۇل، شۇڭا ئاتا- ئانام مېنى يېمەكنى يېگۈزۈپ، كىيىمگەنني كىيگۈزۈپ چوك قىلدى.

ب: ياپىر، بەكمۇ خارلىنىپسەن، بىز ئائىلىمىزدە يېمەكنى ئىت- مۈشۈككە يېگۈزىمىز، كىيىمگەنني تىلەمچىلەرگە سادىغا قىلىۋېتىمىز.

پاكىت

ئوقۇتقۇچى هاراقنىڭ زىيىنىنى ئەمەلىي

مىسال ئارقىلىق ئوقۇغۇچىلارغا چۈشەندۈر-
مەكچى بولۇپ، بىر بوتۇلكا هاراقىقا بىر
قۇرتنى تاشلاپتۇ. قۇرت شۇ هامان ئۆلۈپتۇ.
— ساۋاقداشلار بۇ نېمىنى چۈشەندۈرىـ
دۇ؟ — دەپ سوراپتۇ ئوقۇتقۇچى.
— بۇ، ئادەم هاراق ئىچسە ئىچىدە قۇرت
بولمايدىغانلىقىنى چۈشەندۈرىدۇ، — دەپ
جاۋاب بېرىپتۇ ئوقۇغۇچىلار.

شىپالىق دورا

ئاكىسى: ئۇكام، مېنى تېزراق دوختۇرخا-
نىغا ئېلىپ بارغىن، بەك بىمارام بولۇپ
كېتىۋاتىمەن.

ئۇكىسى: ئاكا، ئۆزۈڭنى قانداقىراق
هېس قىلىۋاتىسەن؟

ئاكىسى: خۇددى بىر نەچچە چاشقان ئى-
چىمگە كىرىۋېلىپ غاجاۋاتقاندەك هېس

قىلىۋاتىمەن.

ئۇكىسى: ئۇنداق بولسا مەن ساڭا دادام تۇنۇگۈن ئەكەلگەن چاشقان يوقىتىش دورىسىنى ئەكېلىپ بېرەي. ئۇ چاشقانلارنى زەھەرلەپ ئۆلتۈرۈۋەتسىلا تۈگىشىپ قالىسەن.

يەر

دادىسى تېلېۋىزور كۆرۈۋاتقاندا، رۇستەم ئېلىپبە كىتابىنى كۆتۈرۈپ دادىسىنىڭ ئالدىغا كېلىپ:

— دادا، بۇ نېمە خەت؟ — دەپ سوراپتۇ «يەر» دېگەن خەتنى قولىدا كۆرسىتىپ تۇرۇپ.

— دادىسى خەتكە بىر قارىۋېلىپ دەپتۇ:

— تۆۋەنگە قارا، نېمە تۇرىدۇ؟

— پۇتۇم تۇرىدۇ.

دادىسى زېرىكمەستىن سوراپتۇ:

— پۇتۇڭ قەيەرگە دەسسەپ تۇرىدۇ؟
— سىمونتتقا.
دادىسىنىڭ ئاچچىقى كېلىپ، رۇستەمنىڭ كاچىتىغا بىر تەستەك سالىتۇ — دە، دەپتۇ:
— ھەقىقەتەن دۆت ئىكەنسەن! سىمونتنىڭ ئاستىدا نېمە بارلىقىنى تېز دېگىن!
— سىمونتنىڭ ئاستى تەرىپىدە ئەخمەتنىڭ ئۆيى بار، ئۇنىڭ ئاستىدا ئەكرەمنىڭ ئۆيى بار... دەپ كۆزىگە ياش ئالغان ھالدا جاۋاب بېرىپتۇ رۇستەم.

«تاش يۈرەك»

دادىسى: ئوغلۇم، ئادەمنىڭ قايسى ئەزاسى ئەڭ قاتتىق بولىدۇ؟
ئوغلى: يۈرىكى.
دادىسى: قانداقچە يۈرەك قاتتىق بولسۇن؟

ئوغلى: ئانام سىزنى دائىم «تاش يۈرەك» دەيدىغۇ؟!

«ئۇ بۇنى بىلەمدۇ»

بالىمىز سەمى بەش ياشقا كىرگەندە بىز ئۇنى چوڭ ئانىسىنىڭ ئۆيىگە ئېلىپ بارغان ئىدۇق. بىز ھويلىدا ئۇزۇم يەپ ئولتۇرغاندا، بىر ھەرە كېلىپ ئەتراپىمىزدا ئۇچۇپ يۈرگىلى تۇردى. سەمى قورقۇشقا باشلىدى.

— سەمى، ئۇ ھەرە سەندىن قورقۇۋاتىدۇ، — دېدىم ئۇنىڭغا تەسەللىي بېرىپ، قارا، سېنىڭ بېشىڭ ئۇنىڭ بېشىدىن چوڭ تۇرىمامدۇ، مۇبادا ئۇ كېلىپ سېنى چاقسا ئۆزى ئۆلىدۇ.

سەمى بىردەم ئويلاپ تۇرۇپ قالدى-دە، دېدى:

— ئۇ بۇنى بىلەمدۇ؟

دادا - بالا

ئوغلى: دادا سەن قۇرامىڭغا يەتتىڭ-
غۇ - ھە؟

دادىسى: ئەلۋەتتە شۇنداق، ئوغلۇم.

ئوغلى: مەنمۇ پات ئارىدا قۇرامىغا يې-
تەمەنمۇ؟

دادىسى: ساڭا تېخى 10 — 15 يىل بار.

ئوغلى: ئۇ چاغدا مەن قىلماقچى بولغان
ھەممە ئىشلىرىمنى قىلالايمەن ھەمدە بەزى
ئىشلارنى ئانامدىن سورىشىم ھاجەتسىز،
شۇنداقمۇ؟

دادىسى: ئوغلۇم، بۇ جەھەتتە تېخى مەن-
مۇ قۇرامىغا يەتمىدىم...

جۇرئەتنىڭ سەممىيلىكى

ئوقۇتقۇچى: ئەھۋال ئىگىلەشكە ئاسا-

لانغانىدا، دەرس ۋاقتىدا ئاز سانىدىكى ساۋاقداشلار ئىنتىزامغا رىئايە قىلماي پا-راڭ سالىدىكەن، باشقا ئىشلار بىلەن شۇغۇل-لىنىدىكەن. بۇلارنىڭ ئىچىدە سىزمۇ بار.
جۇرئەت: مەن يوق!
ئوقۇتقۇچى: سىز راستىنلا ئىنتىزامغا خى-لاپلىق قىلمىدىڭىزمۇ؟
جۇرئەت: راست، مەن دەرس باشلىنىش بىلەنلا ئۇخلاپ قاپتىمەن.

چۈشەنچە

ئانىسى: سابىر، بۈگۈن ساڭا نېمە بولدى، ئارقا ئىشىكتىلا ئەگىپ يۈرىسەنغۇ؟
سابىر: ئانا، مۇئەللىم بىزگە «ئارقا ئى-شىك توغرىسىدا كىچىك مۇلاھىزە» دېگەن تېمىدا ماقالە يېزىڭلار، دېگەنتى، مەن ئار-قا ئىشىكتىن ماڭغان چاغدىكى كەيپىيات

توغرىسىدا چۈشەنچە ھاسىل قىلىشۋاتىمەن.

كىيىن ئېيتىپ بېرىش

ئەسقەر: دادا، «ئارقىغا سوزۇش» دېگەن گەپنىڭ مەنىسى نېمە؟
دادىسى: مەن كىيىن ئېيتىپ بېرەي.

«ئەگەر دادام بىلگەن بولسا...»

ئانا بەش ياشلىق قىزىنى ئۈستەلگە ئولتۇرغۇزۇپ قويۇپ مىدىرلىماسلىقنى جېكىلەپتۇ. چۈنكى ئۇ بەك ئەركە ئىكەن. ئۇ بىر ئاز ئولتۇرغاندىن كىيىن توساتتىنلا مۇنداق دەپتۇ:
— ئانا، ئەگەر دادام سېنىڭ مۇنداق قىلىدىغانلىقىڭنى بىلگەن بولسا، سەن بىلەن توي قىلمىغان بولاتتى.

نەتىجە

ئىككى ساۋاقداش بىر پارتىدا ئولتۇرۇپ ماتېماتىكىدىن ئىمتىھان بېرىپتۇ. بىر نەچچە كۈن ئۆتكەندىن كېيىن مۇئەللىم ئىمتىھان نەتىجىسىنى ئېلان قىپتۇ. قارىغۇدەك بولسا، بۇ ئىككى ساۋاقداشنىڭ نەتىجىسىدىكى پەرق چوڭ ئىكەن. نەتىجىسى تۆۋەن ئوقۇغۇچى نارازى بولغان هالدا دەپتۇ:

— مۇئەللىم، ئىمتىھان سوئاللىرىغا بەرگەن جاۋابىم سەمەتنىڭكى بىلەن ئوخشاش ئىدى. ئەجەبا، نەتىجە ئوخشاشماي قاپتىغۇ؟

— جاۋاب ئوخشاشقان بىلەن، سىلەر بەرگەن ئەجرىڭلار ئوخشىمايدىكەن، — دەپ مەنىلىك جاۋاب بېرىپتۇ مۇئەللىم.

يالغان سۆزلەشنى بىلمەيدىغان بالا

قەرز ئىگىسى قەرزدارنىڭ ئىشىك قوڭغۇ-
رىقىنى جىرىڭلىتىپتۇ. ئىشىكنى ئۇنىڭ بىر
كىچىك بالا ئېچىپتۇ:
— تاغا نېمە ئىشىڭىز بار؟
— ئوغلۇم، داداڭ قايتىپ كەلدىمۇ؟
— ياق، تېخى قايتىپ كەلمىدى.
— يالغان سۆزلەۋاتقانسەن؟
— ياق تاغا، مەن يالغان سۆزلەشنى بىل-
مەيمەن، ئەگەر ئىشەنمىسىڭىز ئۆيگە كىرىپ
دادامدىن سوراپ بېقىڭ.

مېھمان كەتكەندىن كېيىن

بالىسى مەكتەپتىن كېلىپلا دېدى:
— دادا، بۈگۈن ئىدىيە - ئەخلاق ئىمتى-

ھانىدا ئەجەب ئوڭاي سوئال چىقىپتۇ.
— قانداق سوئالكەن ئۇ؟
— «ئۆيىڭىزگە مىھمان كېلىپ كەتكەندە قانداق قىلىسىز؟» دېگەن سوئال.
— سەن قانداق جاۋاب بەردىڭ؟
— مىھمانلاردىن ئاشقان - تاشقاننى يەيمەن، — دەپ.

ئۆتۈنۈپ بېرىش

ئوقۇتقۇچى:
— ساۋاقداشلار، چوڭلارنى ھۆرمەتلەش — ھەر بىر ساۋاقداشنىڭ قىلىشقا تېگىشلىك مەجبۇرىيىتى. ھازىر مەن بىر سوئال سورايمەن. ئەگەر سىلەر دادائلار بىلەن كوچا ئاپتوبۇسىغا چىققاندا، پەقەت بىرلا بوش ئورۇن بولسا قانداق قىلىسىلەر؟ قېنى، پازىل سىز جاۋاب بېرىڭ!

— مەن دادامغا ئۆتۈنۈپ بېرىمەن.
— ناھايىتى ياخشى.
— ئاندىن مەن دادامنىڭ قوچقىمغا چىقىپ ئولتۇرىمەن.

ئوچۇق ئىمتىھان

ئوقۇتقۇچى سىنىپتا ئوقۇغۇچىلارغا:
— ساۋاقداشلار، ئەتە ئوچۇق ئىمتىھان ئېلىنىدۇ. شۇڭا لازىملىق كىتاب - ماتېرىيال قاتارلىق نەرسىلەرنى ئىمتىھان مەيدانىغا ئېلىپ كىرسەڭلار بولۇۋېرىدۇ، — دەپتۇ.
ئوقۇتقۇچى سۆزىنى ئاخىرلاشتۇرۇپ بولغۇچە بىر ئوقۇغۇچى ئورنىدىن دەس تۇرۇپتۇ - دە، ئۈنلۈك ئاۋازدا:
— ناھايىتى ياخشى گەپ كەن بۇ، ئۇنداقتا مەن دادامنى ئېلىپ كېلىمەن، — دەپتۇ.

«ئىپادىڭىزگە قارايمەن»

ئانىسى: ئوغلۇم، سەن ئادەتتىكى ۋاقىتتا قايسى ئىشتىن ئەڭ خۇشال بولىسەن؟

ئوغلى: ئادەتتە مەن سىزنىڭ ئىپادىڭىزگە قارايمەن.

ئانىسى: نېمە ئىپادە؟

ئوغلى: ئەگەر سىز سىرتتىن كىرگەندە سومكىڭىزدا كەمپۈت، ئالما قاتارلىق تاتلىق - تۈرۈملەر بولسا، مەن ئىنتايىن خۇشال بولىمەن.

ۋەدىسىدە تۇرماسلىق

دادىسى: ئوغلۇم، سەن ماڭا ياخشى ئوقۇيمەن دەپ ۋەدە بەرگەن ئىدىڭغۇ؟

ئوغلى: شۇنداق، دادا.

دادىسى: ۋەدەڭدە تۇرمىسالڭ سىنى ئۇرـ
مەن دېگەن ئىدىمغۇ؟
ئوغلى: شۇنـداق دادا، مەن ۋەدەمدە تۇرـ
مىغاندىكىن، سىزمۇ ۋەدىڭىزدىن يېنىۋېلىڭ.

ئويۇنچۇق دۇكىنىدا

ئويـۇنچۇق دۇكىنـىدا بىر كىچىك بـالا
دادىسىغا يالۋۇرۇپ:
ـ دادا، ماڭا بىر پاراخوت ئېلىپ بېـرىـ
ڭا؟ ـ دەپتۇ. شۇنىڭ بىلەن دادىسى ئۇنىڭـ
غا ئويۇنچۇق پاراخوتتىن بىرنى ئېلىپ بېرىپـ
تۇ. بۇ ۋاقىتتا ياندا قاراپ تۇرغـان يـەنـە
بىر كىچىك بالا:
ـ تاغا، ئەمدى سىز ئۇنىڭغا بىر دېڭىـز
ئېلىپ بېرىڭ! ـ دەپتۇ.

يىغىنغا قاتنىشىش

— يىغىن باشلىنىپ بولدى، زالغا كىرگەندە ئاستىراق ماڭارسىز.

— نېمىشقا؟

— ساۋاقداشلارنىڭ ھەممىسى ئۇخلاپ قالدى.

«ھاماقەت» ئانا

— مېنىڭچە، ئانام بالا بېقىشنى تازا بىلمەيدىكەن.

— قانداق دەيسەن؟

— مەن ئويغاق چاغدا ئۇخلا، دەپ كارىۋاتقا چىقىرىپ قويىدۇ، ئۇخلاۋاتقان چېغىمدا تۇۋلاپ ئويغىتىۋېتىدۇ.

قىزچاقنىڭ ئارزۇسى

باللار باغچىسىنىڭ ئوقۇتقۇچىسى بالىت ئۇسسۇلىنى كۆرۈپ بولغاندىن كېيىن، ئۆز سىنىپىدىكى ئوقۇغۇچىلاردىن قانداق تەسىرات ئالغانلىقىنى سورىغان ئىكەن، بىر قىزچاق:
— ئەگەر ئارتىس ئاچاشنىڭ بويى سەل ئېگىزرەك بولغان بولسا، بىر پۇتىنى كۆتۈرۈپ ئاۋارە بولمايدىكەن،— دەپتۇ.

دەرىجىدىن تاشقىرى زېھىن

بىر يىلەن تۆت ياشلىق ئوغلىنى زېھنى دەرىجىدىن تاشقىرى ئۆتكۈر، دەپ ماختايدىكەن. بۇنى ئاڭلىغان بىر مۇتەخەسسىس ئۇنىڭ ئوغلىنى سىناپ كۆرمەكچى بوپتۇ.
مۇتەخەسسىس: سەن قايسى كۈنى تۇغۇل-

غانلىقىڭنى بىلەمسەن؟

بالا: ئەلۋەتتە بىلىمەن، مەن تۇغۇلغان كۈنۈم بولغاندا تۇغۇلغان.

مۇتەخەسسىس: قاچان سىنىڭ تۇغۇلغان كۈنۈڭ بولىدۇ؟

بالا: بۇنى دادام بىلەن ئانام بىلىدۇ.

شۇ يەردە ئۇچرىشىدۇ

ئوقۇتقۇچى بىر ئوقۇغۇچىدىن سوئال سوراپتۇ.

— مۇئەللىم، سوئالىڭىزنى چۈشىنەلمىدىم، — دەپتۇ ئوقۇغۇچى.

— بۇنىڭ چۈشىنەلمىگۈدەك نېمىسى بار، — دەپتۇ ئوقۇتقۇچى، — ئالايلۇق، دادىڭىز كوچا ئاپتوبۇسىغا ئولتۇرۇپ، سائىتىگە 50 كىلومېتىرلىق تېزلىك بىلەن «ئا» نۇقتىدىن «ب» نۇقتىغا قاراپ يولغا چىقسا؛ ئانىڭىز كوچا

ئاپتوبۇسىغا ئولتۇرۇپ، سائىتىگە 40 كىلو-
مېتىرلىق تېزلىك بىلەن «ب» نۇقتىدىن «ئا»
نۇقتىغا قاراپ يولغا چىقسا، ئىككىسى قايسى
جايدا ئۇچرىشىدۇ؟

— ھە ئەمدى بىلدىم،— دەپتۇ ئوقۇغۇچى،—
دادام بىلەن ئانام كەچتە چايغا بارماقچى
ئىدى، ئۇلار شۇ يەردە ئۇچرىشىدۇ..

«دەۋەرگىن»

ئوقۇتقۇچى: بالىڭىز يازغان ماقالىدىكى
ئوي - پىكىر بەك قالايمىقان، سۆزلەرنىڭ
مەنىسىنى چۈشىنىش بەك تەس...

ئائىلە باشلىقى: بولىدى، مېنى تىللىماقچى
بولساڭ ئۇدۇل دەۋەرگىن، ئەگىتىپ يۈرمە.

تۇنجى تەسىرات

ئانىسى تۇنجى قېتىم پويىزغا چىققان كى-

چىمەك ئوغلىدىن سوراپتۇ:

— ئوغلۇم، قانداق يېڭىلىقلارنى كۆردۈڭ؟

ئوغلى جاۋاب بېرىپتۇ:

— مەن بارلىق دەرەخلەرنىڭ ئۈيىگە كې-
تىۋاتقانلىقىنى كۆردۈم.

تاماكا چېكىش ۋە مېڭە ئىشلىتىش

بالىسى دادىسىدىن سورىدى:

—دادا، نېمىشقا ئۈزۈلدۈرمەي تاماكا چېكى-
ۋېرىسەن؟

— مەن دېگەن كاللا ئىشلىتىمەن.

— ھوي، مېنى كىتاب ئوقۇغاندا مېڭە ئىشلى-
تىمەيسەن، دېگىنىڭىز بىكار ئەمەسكەن-دە؟

— قانداقسىگە دەيسەن؟

— مەن تاماكا چەكمەيمەن ئەمەسمۇ!

«چاي ئىچىۋەتمەمدىمەن»

— بالام چوكا مۇزنى ئازراق يېگىن، ئاش قازىنىڭ توڭلاپ قالمىسۇن يەنە!
— ئۇنىڭدىن غەم قىلما دادا، ئۆيگە بارغاندا چاينى كۆپرەك ئىچىۋەتمەمدىمەن؟

دادىنىڭ ئارزۇسى

قەيسەر دادىسىغا يۇرەك كېسەللىكى دوختۇرى بولۇش ئارزۇسىنى دەپتۇ. بىراق دادىسى:
— ئەڭ ياخشىسى چىش دوختۇرى بول،— دەپتۇ.
— نېمىشقا؟
— چۈنكى ئادەمدە بىر يۇرەك، 28— 32 چىش بولىدۇ - دە!

دادىسىنىڭ خېتى

مەكتەپتىكىلەرنىڭ ھەممىسى بىر قىز ئوقۇغۇچىدىن بىزار بولۇپتۇ. ئاخىرى مەكتەپ مۇدىرى قىزنىڭ دادىسىغا مۇنداق دەپ خەت يېزىپتۇ:

«قىزىڭىز بەك ئازازۇل ئىكەن، مەكتەپتىكى ھەممەيلەن بىلەن ئۇرۇشۇپ ھېچكىمگە ئارام بەرمىدى، تەربىيە بېرىپ قويسىڭىز...»

بىرنەچچە كۈندىن كېيىن قىزنىڭ دادىسىدىن مەكتەپ مۇدىرىغا خەت كەپتۇ. خەت مۇنداق يېزىلغان ئىكەن: «سىز ئۆيگە كېلىپ ئۇنىڭ ئانىسىنىڭ يۈز-كۆزىنى بىر كۆرگەن بولسىڭىز ھەممىنى بىلەتتىڭىز!»

سۇلتان گەپ قىلدى

سۇلتان سەككىز ياشقا كىرىپ قاپتۇ. لې-

كىن، بىر ئېغىز گەپ قىلىپ باقماپتۇ. بىر كۈنى ئەتىگەندە، سۇلتان ئۇستەلدىكى نان چىلانغان قاچىغا قاراپ، تۇيۇقسىززۇۋانغا كېلىپ:

— قاچىغا شېكەر سېلىشنى ئۇنتۇدۇڭلار، — دەپتۇ.

— ۋاي، بالىمىز گەپ قىلدى، بالىمىز زۇۋانغا كەلدى، بالام بايا نېمە دېدىڭ؟ نېمىشقا ئىلگىرى گەپ قىلمىغان ئىدىڭ؟ — دەپ چۇرقىرىشىپتۇ خۇشاللانغان ئاتا - ئانىسى.

— سىلەر مېنىڭ تۇرمۇشۇمنى شۇنداق ئوبدان تورۇنلاشتۇرۇۋاتساڭلار، مەن يەنە نېمە دەپ گەپ قىلاتتىم، — دەپتۇ بالىسى سۇلتان.

چوڭ - كىچىك دېمەسلىك

دادىسى: مۇئەللىمىڭ دېيىشىچە، سەن مەكتەپتە ئۆزۈڭدىن كىچىك بالىلارنى ئۇرۇپ

قويدىكەنسەن، بۇ راستمىز؟

بالىسى: تازا توغرا ئەمەس، ئۆزۈمدىن چوڭلارنىمۇ ئۇردەن.

«خاتىرجەم قىلىش»

قوشنىسى: ئەركىن، بولقىنى نېمە قىلىسەن؟

ئەركىن: مىخ قاقىمەن.

قوشنىسى: قولۇڭغا ئۇرىۋالمىغىن يەنە!

ئەركىن: خاتىرجەم بولۇڭ، مىخنى سىزنىڭ بالىڭىز تۇتۇپ بېرىدىغان بولدى.

«خاتالىشىپسىز»

قوشنىسى: ئەپەندىم، ئوغلىڭىز بىزنىڭ دېرىزىگە تاش ئېتىپ ئارام بەرمەيۋاتىدۇ.

ئەپەندىم: ئەينەك چېقىلدىمۇ؟

قوشنىسى: خۇداغا شۈكۈر، تاش تەگمەي

قالدى.

ئەپەندىم: خاتالىشىپسىز قوشنام، تاش ئاتقان مېنىڭ بالام ئەمەسكەن، مېنىڭ بالامنىڭ ئاتقان تېشى تەگمەي قالمايدۇ.

«لېكىن، چوڭ ئالىملار...»

كەچتە ياتىدىغان چاغدا بالىسى جېدەل قىلغىلى تۇردى:

— ئانا، ئالما يەيمەن.

— بولدى بالام، ئۇخلا، بەك كەچ بولۇپ كەتتى، ئالىملار ئۇخلاپ قالدى، — دېدى ئانىسى بەزلەپ.

— كىچىك ئالىملارغۇ ئۇخلىغاندۇ، — دېدى بالىسى، — لېكىن، چوڭ ئالىملار ئۇخلايدىغان ۋاخ بولمىغاندۇ...

تەربىيە

تەربىيەچى باغچا بالىلىرىغا: «سىلەر ئاناڭلارنىڭ سۆزىدىن چىقماڭلار، ئۇنى رەنجىتىپ قويماڭلار. ئويلاپ بېقىڭلارچۇ، سىلەر مۇشۇنچىلىك بولغۇچە كىيىم-كېچەكلىرىڭلارنى كىم يۇيۇپ بەردى؟» دەپتۇ.

بالىلار شۇ هامان تەڭلا: «كىرئالغۇ!» دەپ جاۋاب بېرىپتۇ.

زىراپىنىڭ بويىنى

ئوقۇتقۇچى: نېمە ئۈچۈن زىراپىنىڭ بويىنى شۇنچە ئۇزۇن بولىدۇ؟

ئوقۇغۇچى: ئۇنىڭ بېشى بەدىنىدىن بەك يىراق بولغانلىقتىن.

سەۋەب

— ئېمىشقا بەزى كىتابلارنىڭ بەتلىرى كۆپ، بەزى كىتابلارنىڭ بەتلىرى شۇنچە ئاز؟
— يازغۇچىلارنىڭ بەزىلىرى ھورۇن، بەزىلىرى ئىشچان بولغانلىقىدىن بولمامدۇ؟

«قۇياش دېگەن...»

— قارىغىنا، قۇياش كۆتۈرۈلگىلى نەۋاخ، سەن تېخى ئويغىنالماي ياتىسەن!
— قۇياش دېگەن كەچقۇرۇن سائەت ئالتىدە ئۇخلايدۇ. مەن دېگەن كەچ سائەت ئوندا ئۇخلايمەن، شۇڭا قۇياشتىن كېچىكىپ تۇرسام نېمە بوپتۇ؟

كەمچىلىك

— دەرس ۋاقتىدا ئۇخلايدىغان كەمچى-
لىكىڭنى تونۇپ يەتتىڭمۇ؟
— تونۇپ يەتتىم، پارتىدا ئۇخلىسا، كار-
ۋاتتا ئۇخلىغاندەك راھەتلىك بولمايدىكەن.

«نېمىشقا يۈگۈرەيدۇ»

تەنتەربىيە مۇسابىقىسىنى كۆرۈۋېتىپ
ئوغلى دادىسىدىن سورىدى:
— ئاۋۇلار نېمىشقا ئۆلەر ـ تىرىلىشىگە
باقماي يۈگۈرەيدۇ؟
— يۈگۈرۈشتە بىرىنچى بولغان كىشى
مۇكاپاتلىنىدۇ ـ دە، — دېدى دادىسى.
— بىرىنچى بولغانلار مۇكاپاتلانسا، قال-
غانلار يەنە نېمىشقا يۈگۈرەيدۇ؟

يېڭى مۇئەللىم

— يېڭى مۇئەللىم قانداقراقكەن، سەندىن سوئال سورىدىمۇ؟
— سورىدى، ئۇ يەنىلا دىنغا ئىشىنىدىكەن.
— بۇنى قانداق بىلدىڭ؟
— جاۋابىمنى ئاڭلاپلا «ئاھ خۇدا!» دەپ تاشلىدى.

«كېيىنكىلەرچۇ»

ئوقۇتقۇچىلار بالىلاردىن سورىدى:
— مەلۇم ئىشنى ئۈچ ئادەم ئىككى سائەتتە قىلىپ بولدى، ئەگەر ئالتە ئادەم قىلسا قانچىلىك ۋاقىت كېتىدۇ؟
بىر ئوقۇغۇچى جاۋاب بەردى:
— ئۇ ئىشنى ھېلىقى ئۈچ ئادەم قىلىپ

پولغان تسۇرسا، كېيىنكىلەر قايسى ئىشنى قىلىدۇ؟

ھىراس بۆلۈشۈش

مەلۇم بىر ئىدارە باشلىقى ۋاپات بولۇش ئالدىدا ئۈچ ئوغلىنى ئالدىغا چاقىرىپ:
— داداڭلارنىڭ بىر نەچچە كۈنلۈكلا ۋاقتى قالدى. ھازىر مەن سىلەرگە مۈلۈكلىرىمنى بۆلۈپ بېرەي،— دەپتۇ.
چوڭ ئوغلى: مەن ئۆيدىكى مۈلۈكنى ئالىمەن، — دەپتۇ.
ئوتتۇرانچى ئوغلى: مەن پۇل چېكىنى ئالىمەن،— دەپتۇ.
كەنجى ئوغلى: مەن دادامنىڭ تامغىسىنى ئالىمەن،— دەپتۇ. بۇنى ئاڭلىغان دادىسى ھەيران قېلىپ:
—سەن تامغىنى نېمە قىلىسەن؟—دەپ سوراپتۇ.

كەنجى ئوغلى ھېچ ئويلانماستىنلا شۇنـ
داق دەپتۇ:
— سىز دائىم بىزگە: «نېمە لازىم بولسا تامـ
غىنى شۇنداق باسسىڭىزلا، شۇ نەرسىنى كىـ
شىلەر بىزگە ئەكىلىپ بېرىدۇ» دېگەن ئەمەسمۇ؟
مەن تامغىنى ئالسام، ماڭا نېمە لازىم بولسا
شۇ كېلىۋېرىدۇ — دەپ!

ئويۇن قېپى چۈمۈلە

ئانىسى: بالام نۇرمەمەت، سەن چۈمۈلـ
نىڭ ئىشچانلىق روھىدىن ئۆگەن، ئويۇن
قېپى بولما!
نۇرمەمەت: بىراق ئانا، مەن سىرتتا ئويـ
ناۋاتقان چاغلىرىمدا دائىم چۈمۈلىلەرنىڭ
قاتارلىشىپ مېڭىپ ئويناۋاتقانلىقىنى
كۆردۈمەنغۇ!

«نەدىن تاپاتتىم»

ئوقۇتقۇچى: گۈلقىز، سىز دەپ بېقىڭە، سەككىزگە بەشنى قوشساق قانچە بولىدۇ؟

گۈلقىز بارماقلىرىنى ساناپ چىقىرالمىغاندىن كېيىن يەرگە قاراپ جاۋاب بەردى:

— بىلمىدىم.

ئوقۇتقۇچى: بارماقلىرىڭىز بىلەنمۇ ساناپ چىقىرالمىدىڭىزمۇ؟

گۈلقىز: مېنىڭ ئىككى قولۇمدا بەشتىن بارماق تۇرسا، قالغان ئۈچ بارماقنى نەدىن تاپاتتىم؟

جازالاشنىڭ ئاقىۋىتى

ئىككى ئوقۇتقۇچى ئۆز ئوقۇغۇچىلىرى ھەققىدە پاراڭ سېلىشىۋاتاتتى، بىرى

مۇنداق دېدى:

— تۈنۈگۈن بىر ئوقۇغۇچى يۈزىنى يۇ-ماي مەكتەپكە كەلگەن ئىكەن، مەن ئۇنى ئۆيىگە قايتۇرۇۋەتتىم.

يەنە بىرى قىزىقتى:

— ياخشى ئۇسۇل ئىكەن، بۈگۈن ئۇ چو-قۇم مەكتەپكە يۈزىنى پاكىز يۇيۇپ كەلگەندۇ؟

— نەدىكىنى، بۈگۈن سىنىپتىكى ھەممە ئوقۇغۇچى يۈزىنى يۇماي كەپتۇ.

دەرس تەكرارلاش

ئوقۇتقۇچى: بۇ تاپشۇرۇقنى ئۆزۈڭ ئىشلىدىڭمۇ؟

ئوقۇغۇچى: دادام ياردەملەشكەن.

ئوقۇتقۇچى: بېرىپ ئېيتىپ قويغىن، مەن بۈگۈن كەچتە داداڭغا دەرس تەكرارلاپ

بىر ئىشكە بارىمەن.

«بوۋام كەلسۇن»

ـ مۇئەللىم، ئەتىكى ئاتا ـ ئانىلار يىغىـ
نىغا بوۋام كەلسە بولامدۇ؟
ـ نېمىشقا؟
ـ بوۋامنىڭ قۇلىقى ئاڭلىماس بولۇپ
قالغان ئىدى.

تاپشۇرۇپ بېرىش

ـ ئادىل، ئۆتكەندە تېپىۋالغان 20 يۈەن
پۇلنى ئىگىسىگە تاپشۇرۇپ بېرەلىدىڭمۇ؟
ـ تاپشۇرۇپ بەردىم، مۇئەللىم.
ـ ئىگىسى كىمكەن؟
ـ بىر قاسساپنىڭ پۇلىكەن، تاپشۇرۇپ
بەرسەم ئىككى كىلوگرام گۆش بەردى.

چوڭقۇر نەپەس ئېلىش

ئاناتومىيە مۇئەللىمى دەرس سۆزلەۋېتىپ چوڭقۇر نەپەس ئېلىشنىڭ پايدىلىق تەرىپىنى چۈشەندۈرۈپتۇ.
خامۇشلىنىپ ئولتۇرغان ئەركىن ئاغزىنى يوغان ئېچىپ ئەسنەپتۇ.
— دەرس ۋاقتىدا ئەسنىمەڭ، ئەركىن، — دەپتۇ مۇئەللىم.
— ئەسنىمىدىم، چوڭقۇر نەپەس ئېلىۋاتىمەن، — دەپتۇ ئەركىن.

ئورۇن ئىزدەش

دولقۇن كىنونىڭ يېرىمىدا تالاغا چىقىپ كىردى ۋە مەلۇم رەتنىڭ بېشىدا ئولتۇرغان ئادەمدىن سورىدى:

— ھېلەراقتا پۇتىڭىزنى دەسسەپ سال-
دىمۇ نېمە؟
— شۇنداق، — دېدى ئۇ ئادەم دولقۇننى
كەچۈرۈم سورارمىكىن دەپ.
— تاپتىم، — دېدى دولقۇن، — ئورنۇم
مۇشۇ يەردە ئىكەن!

سۇ ئىزدەش

— ئۆزىڭىزنى نيۇتون، دەپ پەرەز قى-
لدىڭ، — دېدى مۇئەللىم ئوقۇغۇچىغا، — ئالما
شاختىن ئۈزۈلۈپ بېشىڭىزغا چۈشسە قانداق
خىيالغا كەلگەن بولاتتىڭىز؟
— سۇ ئىزدىگەن بولاتتىم.
— نېمىشقا؟
— ئالمىنى يۇيۇپ يېيىش كېرەك — تە

«مەن مۇشۇك»

يېرىم كېچىدە ئوغرىلىققا كىرگەن ئوغرى تۇساتتىن قاچا ـ قومۇچىقا تېگىپ تاراقلىتىۋەتتى.

ـ كىم سەن؟ ـ دەپ توۋلىدى ئۆي ئىگىسى.

ـ مەن مۇشۇك، ـ دېدى ئوغرى.

كۆپلۈك

مۇئەللىم: «ئادەم» نىڭ كۆپلۈكى نېمە؟

ئوقۇغۇچى: ئادەملەر.

مۇئەللىم: ناھايىتى ياخشى، ئۇنداق بولسا «بالا» نىڭ كۆپلۈكىچۇ؟

ئوقۇغۇچى: قوشكېزەك.

ئەدەبلىك بالا

— ئانا، ئاشخانىدىكى ھېلىقى ئىككى ئال-
مىنى يېسەم بولامدۇ؟
— بولىدۇ، ئەدەبلىك بالام. ئاشخانىغا
كىرىۋەرگىن.
— كىرمىسەممۇ بولىدۇ، مەن ئالمىنى
ئاللىبۇرۇن يەۋەتكەن.

ھورۇن قىز

بىر ھورۇن قىز زادىلا يۇيۇنمايدىكەن، كىيىملەرنىمۇ يۆتكىمەيدىكەن. بىر كۈنى ئانىسى مېھمان چاقىرىپتۇ ۋە قىزىغا:
— قىزىم، يۈز-قوللىرىڭنى پاكىز يۇ-
يۇپ، كىيىملىرىڭنى ئالماشتۇر، — دەپتۇ.
— ئانا، مېھمانلار كەلمەي قالسا مېنىڭ

يۈيۈنۈپ - كىيىنىشىم بىلارغا لەتمەمدۇ دەپتۇ قىزى.

«ئۈچ تاللا بار»

دوختۇر بىر كىچىك بالىنىڭ كېسىلىنى كۆرۈپ بولغاندىن كېيىن ئۇنىڭغا:
— بۇ دورىنى كۈنىگە ئۈچ قوشۇقتىن ئىچىڭ، — دەپ جېكىلەپتۇ. بالا:
— بىر قوشۇقنى ئاز ئىچەيچۇ، بىزنىڭ ئاران ئۈچ تاللا قوشۇق بار ئىدى، — دەپتۇ.

مىسال كۆرسىتىش

مۇئەللىم: سەن تازا ماس كەلگەن مىسالدىن بىرنى كۆرسىتىپ باقامسەن؟
ئوقۇغۇچى: ئانام بىلەن دادام بىر كۈن ئىچىدە توي قىلغان ئىكەن.

قىزىق جاۋاب

بىئولوگىيە دەرسىدە مۇئەللىم ئوقۇغۇچى-لاردىن:
— سوغـۇق قان تىپىدىكى ھايۋانلارقا يىسـ-لار؟— دەپ سورىدى
ئېلى ئـورنىدىن دەس تۇردى - دە، دەر-ھال جاۋاب بەردى:
— توڭلاتقۇدىكى بېلىق.

چىش داۋالىتىش

دادىسى ئوغلىنىڭ چىشىنى داۋالىتىـش ئۈچۈن دوختۇرخانىغا ئېلىپ بېرىپتۇ ۋە ئۆز-زى كېسەل كۆرۈش بۆلۈمىنىڭ سىرتىدا قاپتۇ. بىر چاغدا بۆلۈم ئىچىدىن بىرسىنىڭ قاتتىق توۋلىغان ئاۋازى ئاڭلىنىپتۇ. ئۇ شۇ-

ئان بۆلۈم ئىچىگە كىرىپ ئوغلىدىن:
— چىشىڭ بەك ئاغرىپ كەتتىمۇ؟ — دەپ سوراپتۇ.
— ياق دادا، ۋارقىرىغان مەن ئەمەس دوختۇر، — دەپتۇ ئوغلى، — مەن ئۇنىڭ بارمىقىنى چىشلىۋالغان ئىدىم.

«كىچىككىنى يەيمەن»

ئانىسى: بالام، ئۆيدە ئىككى تال ئالما بار، سەن چوڭىنى يەمسەن كىچىككىنىنىمۇ؟
بالىسى: كىچىككىنى.
ئانىسى: بالام بەك ئەقىللىك بالا بولدى جۇمۇ!
بالىسى: چوڭىنى دادام يەپ بولغان.

شېئىرىي تىل

ئوقۇتقۇچى: شېئىرىي تىل دېگەن نېمە؟

ئوقۇغۇچى: شېئىرلاردىكى چۈشەنگىلى بول-
مايدىغان سۆزلەرنى شېئىردىن تىل دەيمىز.

بىغەرەزلىك

12 ياشلىق ئەكبەر قوشنىسىنىڭ بالىسى بىلەن سوقۇشۇپتۇ. ئانىسى ئۇنىڭغا تەنبىھ بېرىپ دەپتۇ:

— چوپچوڭ بولۇپ قالغاندىمۇ سوقۇ-شامسەن؟ بۇ نىمە دېگەن بىغەرەزلىك - ھە!

ئەكبەر سوراپتۇ:

— ئانا، دۆلەت دېگەن چوڭمۇ؟

— ئەلۋەتتە چوڭ - دە!

— ئەمىسە دۆلەتلەرمۇ بىر - بىرى بىلەن سوقۇشىدىغۇ؟ سوقۇشقان دۆلەتلەر بىغەرەز ئىكەن - دە!

قورقماسلىق

ئانىسى دەپتۇ:
— قىزىم، چوڭ بولۇپ قالدىڭ، قورقۇنچاقلىقىڭنى تاشلىغىن، ھەتتا ئۆيگە يالغۇز كىرەلمىسەڭ، بۇ قانداق بولغىنى؟
— ئانا، مەن قورقمايدىغان بولۇپ قالدىم، — دەپتۇ قىزى ئانىسىنىڭ قولىدىن تۇتۇپ، — ئىشەنمىسەڭ ئۆيگە بىللە كىرەيلى، قورقمىغىنىمنى ئۆزكۆزۈڭ بىلەن كۆرۈپ باق.

ئالاھىدە بەدەن

206 ئوقۇتقۇچى: بىزنىڭ بەدىنىمىزدە 206 پارچە سۆڭەك بار.
207 ئوقۇغۇچى: مېنىڭ بەدىنىمدە 207 پارچە سۆڭەك بار!

ئوقۇتقۇچى: نېمە ئۈچۈن؟

ئوقۇغۇچى: تۈنۈگۈن كەچلىك تاماق ۋاقتىمدا بىر كىچىك بېلىق قىلتىرىقىنى يۇتۇۋەتكەن ئىدىم.

ئۇرۇش سانى

دادىسى سوراپتۇ:

— قېنى، دەپ باقە، ئىسپانىيە 15 – ئەسىردە قانچە قېتىم ئۇرۇش قىلغان؟

— ئالتە قېتىم، — جاۋاب بېرىپتۇ بالىسى.

— قايسى – قايسى ئالتە قېتىم؟ — يەنە سوراپتۇ دادىسى.

— بىرىنچى، ئىككىنچى، ئۈچىنچى، تۆتىنچى، بەشىنچى قېتىم، ئەڭ ئاخىرقىسى ئالتىنچى قېتىم، — جاۋاب بېرىپتۇ بالىسى دەرھال.

سەبىيلەر كۈلكىسى

نەشرگە تەييارلىغۇچى: ئابلىكىم روزى
مەسئۇل مۇھەررىرى: تۇرغۇن ئوبۇلقاسىم
مەسئۇل كوررېكتورى: ئايشەم ئابدۇۋەلى

قەشقەر ئۇيغۇر نەشرىياتى نەشر قىلدى
شىنجاڭ شىنخۇا كىتابخانىسى تارقىتىدۇ
قەشقەر ئۇيغۇر نەشرىياتى باسما زاۋۇتىدا بېسىلدى
فورماتى: 850 × 1168 مم 1/64، باسما تاۋىقى: 3.125
1994 - يىل 4 - ئاي 1 - نەشرى
1994 - يىل 5 - ئاي 1 - بېسىلىشى
تىرىژى: 1 — 9070

ISBN7 — 5373 — 450 — 5/I·113
باھاسى: 1.50 يۈەن

本书选收适合于少年儿童的小幽默，这些幽默从多方面给少年儿童各种知识，提高他们的思维能力，增长他们的智慧。

少儿笑话集

选编：阿布利克木·肉孜

责任编辑：图尔洪·鸥布利哈斯木

责任校对：阿依夏木·阿不都吾力

喀什维吾尔文出版社出版

新疆新华书店发行

喀什维吾尔文出版社印刷厂印刷

850×1168毫米　大64开本　3.125印张

1994年4月第1版　1994年5月第一次印刷

印数：1——9070

ISBN7—5373—0450—5/I·113（民文）

定价：1.50元

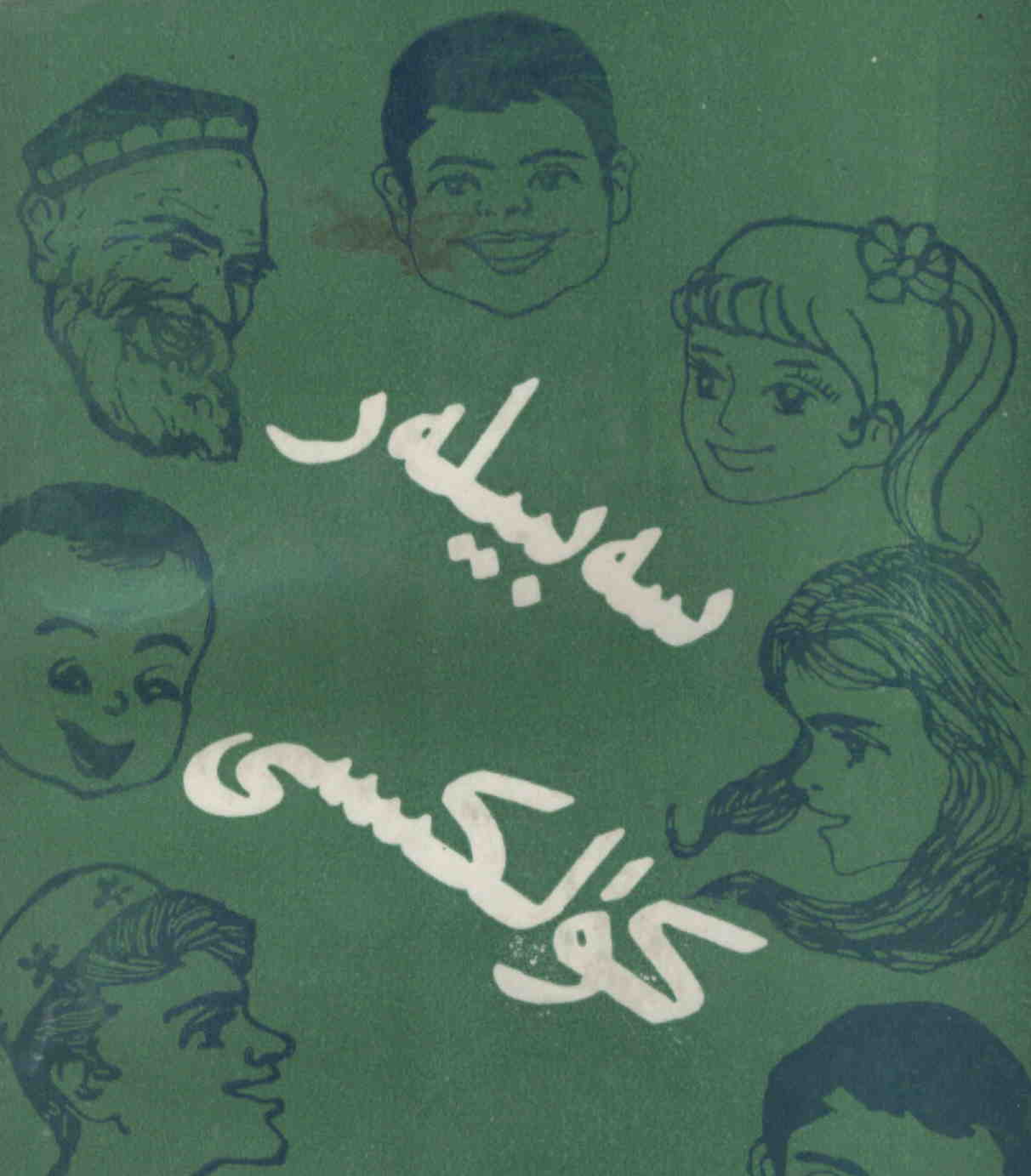

ISBN7—5373—0450—5/I·113(民文)

باھاسى: 1.50 يۈەن